

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Bryssel den 13.7.2011
KOM(2011) 425 slutlig

2011/0195 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om den gemensamma fiskeripolitiken

{SEK(2011) 891 slutlig}
{SEK(2011) 892 slutlig}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Allmän bakgrund

År 2009 undersökte kommissionen utifrån grönboken om reformen av den gemensamma fiskeripolitiken¹ hur den gemensamma fiskeripolitiken fungerar. Kommissionens slutsats var att trots att framsteg gjorts sedan 2002-års reform har målet att åstadkomma ett fiske som är hållbart i alla dimensioner (miljömässigt, ekonomiskt och socialt) inte nåtts. I grönboken identifieras ett antal strukturella brister i den nuvarande gemensamma fiskeripolitiken. Europaparlamentet och ministerrådet ställde sig bakom kommissionens slutsatser.

På grundval av ett stort antal bidrag till det offentliga samrådet mellan april 2009 och november 2010 och de särskilda undersökningar och utvärderingar som gjorts har man kunnat bekräfta att den övergripande slutsatsen i grönboken är riktig och identifiera vilka brister som bör åtgärdas genom en reform.

• Motiv och syfte

Den gemensamma fiskeripolitiken behöver genomgå en genomgripande reform varigenom den nu gällande förordningen, dvs. förordning (EG) nr 2371/2002 av den 20 december 2002 om bevarande och hållbart utnyttjande av fiskeresurserna inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken, upphör att gälla. Den gemensamma fiskeripolitiken bör från och med den 1 januari 2013 ersättas med en ny gemensam fiskeripolitik som antas av Europaparlamentet och rådet på grundval av detta förslag.

De huvudsakliga problemen inom den gemensamma fiskeripolitiken är följande:

- Bristande fokus i målen om miljömässig, ekonomisk och social hållbarhet.
- Oacceptabelt höga utkastnivåer.
- För stor flottkapacitet, överfiske, för höga totala tillåtna fångstmängder och dålig efterlevnad som har resulterat i överutnyttjande av merparten av unionsbestånden.
- Dålig lönsamhet och dålig ekonomisk återhämtningsförmåga för ett stort antal flottor.
- Otillräcklig integrering av miljöfrågor i fiskeripolitiken.
- Brist på tillförlitliga data vilket försvårar bedömningen av samtliga bestånd och flottor.
- Stora ekonomiska offentliga stöd till fiske som inte bidrar till att målen för den gemensamma fiskeripolitiken uppnås.
- Fiskeverksamheten har svårt att dra till sig nya utövare och vissa kustsamhällen som är beroende av fisket är på nedgång.

¹ KOM(2009) 163 slutlig av den 22 april 2009.

- Förvaltningen av fisket på unionsnivå är toppstyrt, saknar flexibilitet och har problem med att anpassa sig till de lokala och regionala förhållandena.
- Otillräcklig utveckling av vattenbruket i unionen.
- Dyr och extremt komplex lagstiftning och förvaltning, vilket leder till bristande efterlevnad.
- Handelspolitiken har också drabbats av globaliseringen och av ett ökat ömsesidigt beroende.

Detta förslag till en ny grundförordning är motiverat då det finns behov av

- att definiera målen för den gemensamma fiskeripolitiken,
- att främja större konsekvens mellan de olika politiska initiativen inom den gemensamma fiskeripolitiken,
- att bättre bevara de marina biologiska resurserna, särskilt genom fleråriga planer för förvaltningen, och för att stoppa bruket att kasta fisk överbord,
- att stödja de politiska åtgärder inom den gemensamma fiskeripolitiken som inriktas på ekosystem och miljö,
- att regionalisera tillämpningen av bestämmelserna utifrån ett havsområdesperspektiv inom bevarandepolitiken.
- att främja insamling av data och vetenskaplig rådgivning i syfte att förbättra den kunskapsbas som ligger till grund för bevarandepolitiken.
- att integrera utrikespolitiken i den gemensamma fiskeripolitiken,
- att främja utvecklingen av vattenbruket,
- att reformera den gemensamma fiskeripolitikens bestämmelser om den gemensamma marknadsordningen,
- att tillhandahålla en rättslig ram för ett nytt finansieringsinstrument till 2014 vars syfte är att stödja genomförandet av målen för den gemensamma fiskeripolitiken och för Europa 2020.
- att öka aktörernas delaktighet i den gemensamma fiskeripolitiken och se till att denna tillämpas på ett mer harmoniserat sätt,
- att införliva den nyligen antagna nya kontrollordningen med den gemensamma fiskeripolitiken.

Huvudsyftet med förslaget är att säkra långsiktigt hållbara miljövillkor för fisket och vattenbruket och att säkra att dessa kan bidra till tryggad livsmedelsförsörjning. Politiken bör inriktas på att de marina biologiska resurserna utnyttjas på ett sådant sätt att det är möjligt att återställa och bevara fiskeresurserna på ett sådant sätt att man kan uppnå maximalt hållbart

uttag senast 2015. Genom den gemensamma fiskeripolitiken bör det införas försiktighets- och ekosystemansatser i fiskeriförvaltningen.

I samband med denna förordning kommer kommissionen att anta ett övergripande meddelande om framtidens gemensamma fiskeripolitik, ett förslag till en förordning om den gemensamma marknadsordningen för fiskeri- och vattenbruksprodukter, ett meddelande om den gemensamma fiskeripolitikens internationella dimension, samt en rapport om vissa delar av rådets förordning (EG) nr 2371/2002 av den 20 december 2002 om bevarande och hållbart utnyttjande av fiskeresurserna inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken.

• Gällande bestämmelser

Rådets förordning (EG) nr 2371/2002 av den 20 december 2002 om bevarande och hållbart utnyttjande av fiskeresurserna inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken är den allmänna rättsliga ramen för den nuvarande gemensamma fiskeripolitiken. Föreliggande förslag är avsett att ersätta den förordningen.

Rådets förordning (EG) nr 850/98 av den 30 mars 1998 för bevarande av fiskeresurserna genom tekniska åtgärder för skydd av unga exemplar av marina organismer².

Rådets förordning (EG) nr 104/2000 av den 17 december 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för fiskeri- och vattenbruksprodukter³.

Rådets förordning (EG) nr 2187/2005 av den 21 december 2005 om bevarande av fiskeresurser genom tekniska åtgärder i Östersjön, Bälten och Öresund, om ändring av förordning (EG) nr 1434/98 och om upphävande av förordning (EG) nr 88/98⁴.

Rådets förordning (EG) nr 1198/2006 av den 27 juli 2006 om Europeiska fiskerifonden⁵.

Rådets förordning (EG) nr 1967/2006 av den 21 december 2006 om förvaltningsåtgärder för hållbart utnyttjande av fiskeresurserna i Medelhavet, om ändring av förordning (EEG) nr 2847/93 och om upphävande av förordning (EG) nr 1626/94⁶.

Rådets förordning (EG) nr 199/2008 av den 25 februari 2008 om upprättande av en gemenskapsram för insamling, förvaltning och utnyttjande av uppgifter inom fiskerisektorn och till stöd för vetenskapliga utlåtanden rörande den gemensamma fiskeripolitiken⁷.

Rådets förordning (EG) nr 1005/2008 av den 29 september 2008 om upprättande av ett gemenskapssystem för att förebygga, motverka och undanröja olagligt, orapporterat och oreglerat fiske och om ändring av förordningarna (EEG) nr 2847/93, (EG) nr 1936/2001 och (EG) nr 601/2004 samt om upphävande av förordningarna (EG) nr 1093/94 och (EG) nr 1447/1999⁸.

² EGT L 125, 27.4.1998, s. 1.

³ EGT L 17, 21.1.2000, s. 22.

⁴ EUT L 349, 31.12.2005, s. 1.

⁵ EUT L 223, 15.8.2006, s. 1.

⁶ EUT L 409, 30.12.2006, s. 11.

⁷ EUT L 60, 5.3.2008, s. 1.

⁸ EUT L 286, 29.10.2008, s. 1.

Rådets förordning (EG) nr 1224/2009 av den 20 november 2009 om införande av ett kontrollsystem i gemenskapen för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs, om ändring av förordningarna (EG) nr 847/96, (EG) nr 2371/2002, (EG) nr 811/2004, (EG) nr 768/2005, (EG) nr 2115/2005, (EG) nr 2166/2005, (EG) nr 388/2006, (EG) nr 509/2007, (EG) nr 676/2007, (EG) nr 1098/2007, (EG) nr 1300/2008, (EG) nr 1342/2008 och upphävande av förordningarna (EEG) nr 2847/93, (EG) nr 1627/94 och (EG) nr 1966/2006⁹.

Rådets beslut av den 19 juli 2004 om inrättande av regionala rådgivande nämnder inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken (2004/585/EG)¹⁰.

- **Förenlighet med Europeiska unionens politik och mål på andra områden**

Förslaget och dess mål är förenliga med övrig unionspolitik, särskilt miljöpolitiken, socialpolitiken, regionalpolitiken, utvecklingspolitiken, jordbrukspolitiken, handels- och marknadspolitiken, finanspolitiken, forsknings- och innovationspolitiken samt hälso- och konsumentskyddspolitiken samt med målen för dessa.

2. RESULTAT AV SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER SAMT KONSEKVENSANALYSER

- **Samråd med berörda parter**

Metoder, målsektorer och deltagarnas allmänna profil

Under 2009 och 2010 hölls det samråd om reformen, i form av internetsamråd och i form av ett antal diskussioner med berörda parter. Samtliga visade att det finns ett stort stöd för en reform av den gemensamma fiskeripolitiken. Europaparlamentet, Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén har avgett yttranden om grönboken. Ministerrådet har diskuterat reformen vid ett flertal tillfällen. Det offentliga samrådet har sammanfattats i *Sammanfattning av samrådet om reformen av den gemensamma fiskeripolitiken*¹¹.

Sammanfattning av svaren och av hur de har beaktats

De svar som kom in handlade om förenkling, anpassning av beslutsfattandet till Lissabonfördraget, mer långsiktiga strategier för bevarande och resursförvaltning inbegripet åtgärder för att hantera problemet med att fisk kastas överbord, regionalisering, större möjligheter för aktörerna att vara delaktiga och större ansvar för fiskerinäringen. I allmänhet anser aktörerna, särskilt medlemsstaterna, att en av grunderna för den gemensamma fiskeripolitiken är dess relativa stabilitet. Småskaligt fiske och kustfiske anses vara viktiga men samrådet visade ändå bara på ett begränsat stöd för idén att införa en särskild ordning för dessa utöver den nuvarande lagstiftningen. Många såg en mer marknadsinriktad strategi för flottförvaltningen och för marknadsordningen som ett incitament till hållbarhet. När det gäller extern politik och internationella åtgärder visade svaren på att det finns behov av att anpassa politiken till den gemensamma fiskeripolitikens principer och mål. De svarande uttryckte stort

⁹ EUT L 343, 22.12.2009, s. 1.

¹⁰ EUT L 256, 3.8.2004, s. 17.

¹¹ SEK (2010) 428 slutlig av den 16 april 2010.

stöd för större fokusering på de politiska målen när det gäller beviljandet av offentliga stöd. Vattenbrukets betydelse underströks av många deltagare.

Kommissionen har, under sitt arbete med att ta fram detta förslag, tagit stor hänsyn till de svar som inkommit under samråden, särskilt vad gäller att skapa miljövillkor som tillåter hållbarhet och konsolidering av målet med maximalt hållbart uttag, ett stärkt långsiktigt perspektiv, regionalisering och större delaktighet för aktörerna, samt införande av mer marknadsbaserade instrument som även tar hänsyn till det småskaliga fiskets särskilda förutsättningar. Vattenbrukets betydelse understryks också i förslaget.

- **Extern experthjälp**

För utarbetandet av förslaget användes externa experter och befintlig sakkunskap om politikområdet, bland annat (årliga) utlåtanden från Ices och STECF samt ett antal undersökningar och forskningsprojekt. På GD MARE:s webbplats finns de offentligt tillgängliga expertutlåtandena och undersökningarna att tillgå.

- **Konsekvensanalys**

I konsekvensanalysen togs det fram flera alternativa lösningar för en reform av den gemensamma fiskeripolitiken. I samtliga alternativ ingår miljöhållbarhet som en grundförutsättning för övergripande hållbarhet. Som metod för konsekvensanalysen användes ett antal prestationsindikatorer för mätning av de olika alternativens möjliga konsekvenser. Samtliga alternativ analyserades och jämfördes med det så kallade status quo-alternativet. Härigenom kunde de två bästa alternativen identifieras i konsekvensanalysen. Båda dessa är lika såtillvida att de fokuserar på miljöhållbarhet samtidigt som de ger fiskerisektorn tillräckligt med spelrum att anpassa sig till de ambitiösa miljömålen.

3. RÄTTSLIGA ASPEKTER PÅ FÖRSLAGET

Rättslig grund

Artikel 43.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

Subsidiaritetsprincipen

Förslagets bestämmelser om bevarande av de marina biologiska resurserna omfattas av unionens exklusiva befogenhet och subsidiaritetsprincipen är därför inte tillämplig på dessa.

Unionen och medlemsstaterna har delad befogenhet när det gäller förslagets bestämmelser om vattenbruk och om behovet av att anta strategiska unionsriktlinjer för gemensamma prioriteringar och mål när det gäller utvecklingen av vattenbruksverksamheten. Icke-bindande strategiska riktlinjer bör ligga till grund för nationella fleråriga strategiska planer och det bör därvid tas hänsyn till det faktum att de strategiska val som görs på nationell nivå i en medlemsstat kan få effekter i vattenbruket i grannländerna. Unionen och medlemsstaterna har delad befogenhet när det gäller förslagets bestämmelser om den gemensamma marknadsordningen. Målen med den gemensamma marknadsordningen är bland annat ökad konkurrenskraft för unionens fiskeri- och vattenbruksnäring, ökad insyn i marknaderna och främjande av lika behandling av alla produkter som saluförs i unionen. För att nå dessa mål måste åtgärderna, vilka omfattar organisering av näringen, däribland åtgärder för att

stabilisera marknaderna och handelsnormer, och konsumentinformationskraven vara enhetliga i hela unionen. Subsidiaritetsprincipen iakttas därför i förslaget.

Proportionalitetsprincipen

Förslaget är förenligt med proportionalitetsprincipen av följande skäl:

Den gemensamma fiskeripolitiken är en gemensam politik och bör därför genomföras genom en förordning som antas av Europaparlamentet och rådet.

För att det ska vara möjligt att uppnå huvudsyftet med förslaget, dvs. att säkra långsiktigt hållbara ekonomiska, sociala och miljömässiga villkor för fisket och vattenbruket och att säkra att dessa kan bidra till livsmedelsförsörjningen är det nödvändigt att anta regler för bevarande och utnyttjande av de marina biologiska resurserna. Denna förordning går inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå det målet.

Genom den föreslagna regionaliseringen kommer medlemsstaterna att ges befogenhet att anta de bevarandeåtgärder och de tekniska åtgärder som de behöver för att de med hjälp av ett antal bevaranderedskap inom ramen för den gemensamma fiskeripolitikens bevarandepolitik ska kunna uppfylla de mål som fastställs i de förordningar som antagits av unionens lagstiftare. Härigenom kommer man att kunna skapa flexibilitet på regional nivå vid tillämpningen av unionslagstiftningen.

Medlemsstaterna har fria händer att fördela de fiskemöjligheter som de tilldelas av rådet mellan regioner eller aktörer, vilket innebär att medlemsstaterna alltså har stort handlingsutrymme att besluta om vilken social/ekonomisk modell de ska tillämpa för utnyttjandet av de fiskemöjligheter de tilldelats.

4. ÖVRIGT

• Närmare redogörelse för förslaget

Genom detta förslag inför kommissionen omfattande ändringar av den gemensamma fiskeripolitiken. I detta avsnitt beskrivs förslaget ingående.

Allmänna bestämmelser

Huvudsyftet med den gemensamma fiskeripolitiken är att säkra långsiktigt hållbara miljövillkor för fisket och vattenbruket, vilket är en grundförutsättning för att skapa hållbara ekonomiska och sociala förutsättningar för fiskeindustrin så att denna kan bidra till tryggad livsmedelsförsörjning. Konsekvensanalysen visar att de ambitiösa mål som satts upp för att det ska vara möjligt för unionen att fullgöra sina internationella åtaganden om maximalt hållbart uttag till 2015 också kan leda till en omfattande och övergripande förbättring av bestånden vilket i sin tur leder till ekonomiska och sociala framsteg. Dessa positiva slutsatser i konsekvensanalysen understryker att ekologisk hållbarhet är en förutsättning för långsiktig ekonomisk och social hållbarhet.

Minskad andel oönskade fångster, ett stopp mot att kasta fångst överbord och minskad negativ inverkan på de marina ekosystemen kommer i kombination med försiktighets- och ekosystemansatsen att bidra till god miljöstatus i haven i enlighet med ramdirektivet om en marin strategi.

Tillträde till fiskevatten

Genom detta förslag bekräftas principen om lika tillträdesrätt till fiskevatten och om lika behandling av tredjelandsfartyg som har tillträde till unionsvatten.

Kommissionen föreslår en förlängning till 2022 av de nuvarande begränsningarna av rätten att fiska inom tolv sjömil. Genom dessa begränsningar har det varit möjligt att minska fisketrycket i de biologiskt mest känsliga områdena och att förbättra den ekonomiska stabiliteten i det småskaliga kustfisket.

Kommissionen föreslår att det man i denna förordning införlivar de specifika begränsningar för de 100 sjömil som omger Azorerna, Madeira och Kanarieöarna vilka för närvarande fastställs i rådets förordning (EG) nr 1954/2003¹². Begränsningarna motiveras av behovet av att skydda vattnen som omger dessa öar och, mot bakgrund av artikel 349 i fördraget, av att ta hänsyn till den strukturella, sociala och ekonomiska situation och att bevara öarnas lokala ekonomier.

Bevarande av de marina biologiska resurserna

Bevarandet av de marina biologiska resurserna är en grundförutsättning för att målen för den gemensamma fiskeripolitiken ska kunna uppnås.

De fleråriga förvaltningsplanerna är av avgörande betydelse för att resurserna ska kunna bevaras på nivåer som tillåter maximalt hållbart uttag, men planerna behöver förändras såtillvida att de i stället för att inriktas på ett visst bestånd inriktas på ett visst fiske (fiskebaserade planer). Därmed får man färre planer som omfattar fler bestånd. De bestånd som inte omfattas av någon plan bör förvaltas genom att rådet fastställer fiskemöjligheterna och genom andra åtgärder.

En annan huvudaspekt av bevarandeförslaget är åtgärderna för att få slut på bruket att kasta fisk över bord tillsammans med åtgärderna för att reducera oönskad fångster. Genom förslaget införs skyldigheten att landa alla fångster av vissa bestånd och det anges en exakt tidsplan för genomförandet av detta samt ett antal kompletterande åtgärder.

Förslaget innehåller också huvudprinciper för tekniska bevarandeåtgärder inom fisket.

Beträffande de fleråriga planerna och de tekniska bevarandeåtgärderna föreslår kommissionen en politik som innebär att man frångår detaljförvaltning från medlagstiftarnas sida. EU-lagstiftningen om de fleråriga planerna och de tekniska bevarandeåtgärderna måste innehålla grundelement som tillämpningsområdet, målen, utvärderingsindikatorer och tidsplaner. Kommissionen föreslår en decentralisering som kan ge medlemsstaterna frihet att anta de bevarandeåtgärder och de tekniska åtgärder som de behöver för att kunna uppfylla målen med hjälp av ett antal bevaranderedskap. Härigenom ges möjlighet till flexibilitet på regional nivå och politiken förenklas. Förslaget innehåller bestämmelser som säkrar att de berörda medlemsstaterna vidtar åtgärder som är förenliga med lagstiftningen och effektiva. Det föreslås också en mekanism enligt vilken kommissionen kan gå in i de fall då medlemsstaterna inte kan enas eller om målen inte nås.

¹² Rådets förordning (EG) nr 1954/2003 om förvaltningen av fiskeansträngningen för vissa fiskezoner och fisketillgångar inom gemenskapen, om ändring av förordning (EEG) nr 2847/93 och om upphävande av förordningarna (EG) nr 685/95 och (EG) nr 2027/95.

Bestämmelserna om nödgärder som kan vidtas på begäran av en medlemsstat eller av kommissionen i de fall det finns tecken på ett allvarligt hot mot bevarandet av de marina biologiska resurserna kommer att finnas kvar och det kommer att införas en ny bestämmelse om åtgärder på fiskeriområdet inom ramen för skyldigheterna enligt EU:s miljölagstiftning. Den möjlighet som varje medlemsstat för närvarande har att vidta bevarandeåtgärder inom tolv sjömil och åtgärder som bara gäller för fartyg som för medlemsstatens flagg finns kvar i förslaget.

Tillträde till resurserna

Det införs ett system med överlåtbara fiskenyttjanderätter som kommer att vara en viktig drivkraft när det gäller att anpassa flottkapaciteten. Konsekvensanalysen visar tydligt att ett sådant system med överlåtbara fiskenyttjanderätter kan få stora och positiva effekter när det gäller att få bort överkapacitet och förbättra fiskeindustrins ekonomiska resultat.

Genom förslaget införs ett obligatoriskt system med överlåtbara fiskenyttjanderätter (beträffande de fiskemöjligheter som avser reglerade bestånd) från och med 2014 för alla fartyg, utom fartyg på mindre än tolv meter med passiva redskap. Mot bakgrund av att vissa småskaliga flottor har specifika egenskaper och är mer sårbara ur social och ekonomisk synvinkel kommer man att överlåta på medlemsstaterna att fatta beslut om huruvida man ska införa överlåtbara fiskenyttjanderätter för övriga fartyg eller inte. Medlemsstaterna kan reglera överlåtbara fiskenyttjanderätter för att se till att kopplingen mellan dem och kustsamhällena inte bryts (t.ex. genom att begränsa överlåtbarheten inom flottsegment) och för att förhindra spekulation. För att säkra och bevara en relativ stabilitet kan möjligheten att överlåta dessa nyttjanderätter begränsas till fartyg som för samma flagg. Medlemsstaterna får skapa en reserv och införa en avgift för fiskenyttjanderätterna och under normala omständigheter får medlemsstaterna endast återkalla fiskenyttjanderätter efter det att giltighetstiden gått ut eller efter det att man utfärdat en tidig varning.

Förvaltning av fiskekapaciteten

Medlemsstaternas generella skyldighet att anpassa flottkapaciteten till fiskemöjligheterna finns kvar. Det är nödvändigt att bibehålla en grundläggande flottförvaltning i och med att de övergripande taken för fiskekapaciteten fastställs av kommissionen. Tack vare att fiskenyttjanderätterna är överlåtbara kommer det att gå snabbare att minska flottkapaciteten och detta motiverar också varför medlemsstaterna bör ges rätt att undanta fartyg med överlåtbara fiskenyttjanderätter från kapacitetstaken. Under den period då det fortfarande är möjligt att ta fartyg ur bruk med hjälp av offentligt stöd inom ramen för Europeiska fiskerifonden måste bestämmelserna om minskning av flottkapacitet finnas kvar. Tack vare medlemsstaternas och kommissionens flottregister är det möjligt att säkra god övervakning och förvaltning av flottorna.

En vetenskaplig bas för fiskeriförvaltningen

För en välfungerande fiskeriförvaltning är det av avgörande betydelse att ha data som är tillförlitlig och komplett, både som underlag för den vetenskapliga rådgivningen och för genomförande- och kontrolländamål. I förslaget fastställs ett antal grundläggande regler och skyldigheter för medlemsstaterna vad gäller datainsamling, tillgängliggörande av data och tillträde till data för kommissionen. I ett decentraliserat sammanhang är det nödvändigt att samordna datainsamlingen mellan medlemsstaterna och det är därför som kommissionen föreslår att det införs en skyldighet att samordna datainsamlingen på regional nivå.

I syfte att förbättra kvalitén, koherensen och skapa synergieffekter vad gäller den fiskeriinriktade forskningen innehåller förslaget bestämmelser om att medlemsstaterna ska anta nationella program för insamling av fiskeridata och för vetenskap- och innovation samt sinsemellan koordinera det arbetet, särskilt med tanke på unionens ramprogram för forskning och innovation.

Extern politik

Den externa politiken är en integrerad del i den gemensamma fiskeripolitiken i syfte att säkra att den externa politiken är förenlig med den gemensamma fiskeripolitikens allmänna principer och mål. Unionen bör delta aktivt i det arbete som utförs av de regionala fiskeriförvaltningsorganisationerna och i multilaterala internationella organisationer som FN och FAO, i syfte att stärka dessas roll och förbättra deras prestationer när det gäller förvaltning och bevarande av internationella fiskbestånd. Unionen bör verka för att de ståndpunkter som antas bygger på bästa tillgängliga vetenskapliga kunskap, för att den vetenskapliga basen stärks och för samarbete för att förbättra efterlevnaden i ett internationellt sammanhang.

EU:s relationer med tredjeländer genom avtalen om hållbart fiske är en annan metod som kan användas för att på internationell nivå sprida kunskap om den gemensamma fiskeripolitikens principer och mål. Avtalen om hållbart fiske är avsedda att säkra att det i partnerlandet inrättas en högkvalitativ ram för styrningen, avtalen ska överensstämja med utvecklingspolitiska mål och vara inriktade på hållbar och öppen förvaltning av resurserna, övervakning, tillsyn och kontroll. Avtalen om hållbart fiske är också avsedda att säkra att utnyttjandet av fiskeresurserna bygger på bra vetenskaplig rådgivning och endast inriktas på det resursöverskott som partnerlandet inte själv kan eller inte själv vill fiska efter. Inom ramen för avtalen om hållbart fiske bör partnerländerna ges ersättning för att de beviljar tillträde till sina fiskeresurser och de bör också beviljas ekonomisk stöd så att de kan införa en egen hållbar fiskeripolitik.

Vattenbruk

Den gemensamma fiskeripolitiken bör stödja en miljömässigt, ekonomiskt och socialt hållbar utveckling av vattenbruket. Vattenbruket bidrar till livsmedelsförsörjningen och skapar tillväxt och arbetstillfällen i kust- och landsbygdsområden. Stora framsteg kan göras om medlemsstaterna utgår i från unionens strategiska riktlinjer när de utarbetar sina nationella strategier för hållbar utveckling inom vattenbruket, för företagssäkerhet, för tillträde till fiskevattnen och områden, samt för förenkling av förfarandena för beviljande av licenser. Vattenbrukets utveckling har en tydlig unionsdimension såtillvida att de strategiska val som görs på nationell nivå i en medlemsstat kan få effekter i grannländerna. Det är viktigt att var och en av medlemsstaterna får kännedom om vad övriga medlemsstater har för planer för utvecklingen av vattenbruket i framtiden.

Kommissionen anser att vattenbruket har sådana specifika egenskaper att det behövs ett särskilt organ för samråd med aktörerna på området och föreslår därför att det inrättas en ny rådgivande nämnd för vattenbruk.

Den gemensamma marknadsordningen

Den gemensamma marknadsordningen bör bidra till förverkligandet av den gemensamma fiskeripolitikens mål, till att förmå fiskeriindustrin att tillämpa den gemensamma

fiskeripolitiken på lämplig nivå och till att stärka konkurrenskraften, särskilt producenternas konkurrenskraft.

Kontroll och tillsyn

I förslaget införlivas grunden för de åtgärder för kontroll och tillsyn av efterlevnaden av den gemensamma fiskeripolitiken som infördes i och med den nya kontrollordning som infördes genom rådets förordning (EG) nr 1005/2008 och rådets förordning (EG) nr 1224/2009¹³. Mot bakgrund av att det i bevarandebestämmelserna införs ett krav på att all fångst ska landas för att motverka att fisk kastas överbord föreslår kommissionen att det också införs en kontroll- och tillsynsskyldighet, särskilt vad gäller fullständigt dokumenterat fiske, samt att det startas pilotprojekt om ny teknik för fiskerikontroll som bidrar till hållbart fiske.

Finansiella instrument

För att förbättra efterlevnaden innehåller förslaget villkor för hur ekonomiskt stöd från unionen får beviljas för åtgärder som bidrar till att den gemensamma fiskeripolitikens mål kan uppnås. Ekonomiskt stöd kommer att beviljas på villkor att reglerna efterlevs, både från medlemsstaternas och från aktörernas sida. För medlemsstaternas del kan bristande efterlevnad leda till att unionsstödet dras in eller avslutas eller till att det görs en finansiell korrigering. För aktörernas del kan allvarliga överträdelser leda till att de utesluts från stöd eller till att stödet minskas. Genom förslaget införs också en skyldighet för medlemsstaterna att i samband med att de beviljar ekonomiskt stöd ta hänsyn till aktörernas tidigare beteende och särskilt kontrollera att aktörerna inte nyligen begått allvarliga överträdelser.

Rådgivande nämnder

Kommissionen förslår att de regionala rådgivande nämndernas roll stärks inom den gemensamma fiskeripolitiken och om möjligt, även utvidgas. Eftersom vissa av dessa inte är regionala till sin karaktär eller inte har några regionala begränsningar bör de sju befintliga regionala rådgivande nämnderna döpas om till rådgivande nämnder och det bör dessutom inrättas en rådgivande nämnd för vattenbruk.

Slutbestämmelser

I sista delen fastställs på vilka områden befogenheter bör delegeras till kommissionen, hur befogenheterna bör utövas, återkallas och hur invändningar kan göras, samt att det bör inrättas en kommitté för fiske och vattenbruk för genomförandeakterna. Dessutom föreslås att relevant befintlig lagstiftning bör ändras och/eller upphöra att gälla.

¹³ Rådets förordning (EG) nr 1005/2008 om upprättande av ett gemenskapssystem för att förebygga, motverka och undanröja olagligt, orapporterat och oreglerat fiske och om ändring av förordningarna (EEG) nr 2847/93, (EG) nr 1936/2001 och (EG) nr 601/2004 samt om upphävande av förordningarna (EG) nr 1093/94 och (EG) nr 1447/1999 och rådets förordning (EG) nr 1224/2009 om införande av ett kontrollsystem i gemenskapen för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs, om ändring av förordningarna (EG) nr 847/96, (EG) nr 2371/2002, (EG) nr 811/2004, (EG) nr 768/2005, (EG) nr 2115/2005, (EG) nr 2166/2005, (EG) nr 388/2006, (EG) nr 509/2007, (EG) nr 676/2007, (EG) nr 1098/2007, (EG) nr 1300/2008, (EG) nr 1342/2008 och upphävande av förordningarna (EEG) nr 2847/93, (EG) nr 1627/94 och (EG) nr 1966/2006

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om den gemensamma fiskeripolitiken

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 43.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag¹⁴,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹⁵,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) Genom förordning (EG) nr 2371/2002¹⁶ inrättades ett gemenskapssystem för bevarande och hållbart utnyttjande av fiskeresurserna inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken.
- (2) Den gemensamma fiskeripolitikens tillämpningsområde omfattar bevarande, förvaltning och utnyttjande av de marina biologiska resurserna. Tillämpningsområdet sträcker sig också när det gäller marknadsåtgärder och ekonomiska åtgärder till stöd för den gemensamma fiskeripolitikens mål, till limniska biologiska resurser och vattenbruk och till beredning och saluföring av fiskeri- och vattenbruksprodukter från verksamhet som äger rum på medlemsstaternas territorier eller i unionens vatten, inbegripet verksamhet som bedrivs av fiskefartyg som för ett tredjeland's flagg och som är registrerade i ett tredjeland, eller av unionsfiskefartyg eller verksamhet som bedrivs av medborgare i en medlemsstat, utan att detta påverkar flaggstatens primära ansvar i enlighet med bestämmelserna i artikel 117 i Förenta nationernas havsrättskonvention.
- (3) Den gemensamma fiskeripolitiken bör säkra att fisket och vattenbruket bidrar till långsiktigt hållbara ekonomiska, sociala och miljömässiga villkor. Den bör också bidra

¹⁴ EUT

¹⁵ EUT

¹⁶ EGT L 358, 31.12.2002, s. 59.

till ökad produktivitet, skälig levnadsstandard för fiskesektorn, stabila marknader, tryggad livsmedelsförsörjning och skäliga konsumentpriser.

- (4) Unionen är avtalsslutande part i Förenta nationernas havsrättskonvention av den 10 december 1982 (Unclos)¹⁷ och har ratificerat Förenta nationernas avtal om genomförande av bestämmelserna i Förenta nationernas havsrättskonvention av den 10 december 1982 om bevarande och förvaltning av gränsöverskridande och långvandrande fiskbestånd¹⁸ (nedan kallat *FN:s avtal om fiskbestånd*). Unionen har också godtagit FN:s livsmedels- och jordbruksorganisations avtal om att främja fiskefartygens iakttagande av internationella bevarande- och förvaltningsåtgärder på det fria havet av den 24 november 1993¹⁹. I dessa internationella avtal föreskrivs huvudsakligen bevarandeskyldigheter, som till exempel skyldigheten att vidta bevarande- och förvaltningsåtgärder i syfte att återställa och bevara fiskeresurserna på sådana nivåer att man kan uppnå maximalt hållbart uttag både i de vatten som omfattas av nationell lagstiftning och på det fria havet, skyldigheten att samarbeta med andra stater kring detta, skyldigheten att i stor utsträckning tillämpa försiktighetsansatsen avseende bevarande, förvaltning och utnyttjande av fiskbestånden, skyldigheten att se till att bevarande- och förvaltningsåtgärderna är förenliga i de fall då de marina resurserna förekommer i havsområden med olika domsrätt samt skyldigheten att ta hänsyn till andra legitima användare på haven. Den gemensamma fiskeripolitiken bör bidra till att säkra att unionen kan fullgöra sina skyldigheter enligt dessa internationella avtal. När medlemsstaterna antar bevarande- och förvaltningsåtgärder i enlighet med de befogenheter som de har tilldelats inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken bör de också agera på ett sätt som är fullt förenligt med de internationella bevarande- och samarbetskyldigheter som anges i nämnda internationella avtal.
- (5) Vid världstoppmötet om hållbar utveckling i Johannesburg 2002 förband sig unionen och dess medlemsstater att vidta åtgärder mot att många fiskbestånd fortsätter att minska. Unionen bör därför se det som ett prioriterat mål att förbättra sin gemensamma fiskeripolitik på ett sådant sätt att det är möjligt att återställa och bevara utnyttjandenivåerna för de marina biologiska resurserna på sådana nivåer att man till 2015 kan uppnå maximalt hållbart uttag från de bestånd som fiskas. Om vetenskaplig information saknas kan det vara nödvändigt att använda approximativa värden för maximalt hållbart uttag.
- (6) Mål för fisket har fastställts i det beslut som fattades av partskonferensen till konventionen om biologisk mångfald om en strategisk plan för biologisk mångfald 2011–2020²⁰ och den gemensamma fiskeripolitiken bör därför utformas på ett sådant sätt att den överensstämmer med de mål för den biologiska mångfalden som antagits av Europeiska rådet²¹ och med de mål som fastställs i kommissionens meddelande *Vår livförsäkring, vårt naturkapital - en strategi för biologisk mångfald i EU fram till 2020*²², särskilt vad gäller målet att uppnå maximalt hållbart uttag till 2015.

¹⁷ EGT L 179, 23.6.1998, s. 1

¹⁸ EGT L 189, 3.7.1998, s. 14.

¹⁹ EGT L 177, 16.7.1996, s. 24.

²⁰ Partskonferensens beslut X/2.

²¹ EU CO 7/10 av den 26 mars 2010.

²² KOM(2011) 244.

- (7) Ett hållbart utnyttjande av de marina biologiska resurserna bör bygga på försiktighetsansatsen i enlighet med den försiktighetsprincip som avses i artikel 191.2 första stycket i fördraget.
- (8) Den gemensamma fiskeripolitiken bör bidra till att skydda den marina miljön och i synnerhet till att senast 2020 uppnå god miljöstatus i enlighet med artikel 1.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/56/EG av den 17 juni 2008 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på havsmiljöpolitikens område (ramdirektiv om en marin strategi)²³.
- (9) Det bör införas en ekosystemansats i fiskeriförvaltningen, fiskeverksamhetens miljöpåverkan bör begränsas och andelen oönskade fångster bör minimeras och successivt elimineras.
- (10) Det är viktigt att förvaltningen av den gemensamma fiskeripolitiken genomsyras av principerna om god förvaltning. Bland dessa återfinns principerna om att beslut bör fattas på grundval av bästa tillgängliga vetenskapliga rådgivning, brett deltagande av olika aktörer och ett långsiktigt perspektiv. För att den gemensamma fiskeripolitiken ska kunna förvaltas framgångsrikt är det nödvändigt att tydligt definiera de olika ansvarsområdena på EU-nivå och på nationell, regional och lokal nivå samt att se till att de åtgärder som vidtas sinsemellan är förenliga och överensstämmer med övrig EU-politik.
- (11) Den gemensamma fiskeripolitiken bör ta full hänsyn till, om så behövs, djurhälsa, djurskydd, livsmedels- och fodersäkerhet.
- (12) Vid genomförandet av den gemensamma fiskeripolitiken bör hänsyn tas till hur den samverkar med andra havsfrågor; något som tas upp i meddelandet *En integrerad havspolitik för Europeiska unionen*²⁴, i vilken det konstateras att alla frågor som rör Europas hav påverkar varandra, även fysisk planering i kust- och havsområdena. Samverkan och integrering bör säkerställas i förvaltningen av sektorspolitiken för de olika områdena i Östersjön, Nordsjön, Keltiska havet, Biscayabukten, vid kusterna kring Iberiska halvön, i Medelhavet och i Svarta Havet.
- (13) Unionsfiskefartyg bör ha lika tillträde till unionsvatten och till de fiskeresurser som omfattas av den gemensamma fiskeripolitiken.
- (14) De regler som finns och som innebär att en medlemsstat kan begränsa tillträdet till ett område tolv sjömil från dess baslinje har fungerat bra och har inneburit att det har varit möjligt att bevara resurserna genom att fiskeansträngningen begränsas i de mest känsliga områdena av unionens vatten. Härigenom har det också varit möjligt att bevara det traditionella fiske som vissa kustsamhällen är beroende av för sin sociala och ekonomiska utveckling. De reglerna bör därför fortsätta att gälla.
- (15) Mot bakgrund av de strukturella, sociala och ekonomiska villkor som gäller för Azorerna, Madeira och Kanarieöarna bör de marina biologiska resurserna i vattnen

²³ EUT L 164, 25.6.2008, s. 19.

²⁴ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén – *En integrerad havspolitik för Europeiska unionen*, KOM(2007)575 slutlig.

kring öarna skyddas även i framtiden, då dessa bidrar till att bevara öarnas lokala ekonomier. Det är därför lämpligt att behålla bestämmelserna om att viss fiskeverksamhet i vattnen kring Azorerna, Madeira och Kanarieöarna är begränsad till fiskefartyg som är registrerade i hamnar på öarna.

- (16) Målet hållbart utnyttjande av de marina biologiska resurserna uppnås mest effektivt genom en flerårig strategi för fiskeriförvaltningen, med i första hand fleråriga förvaltningsplaner som tar hänsyn till de enskilda fiskenas särdrag.
- (17) De fleråriga planerna bör om möjligt omfatta flera bestånd om dessa bestånd utnyttjas samtidigt. De fleråriga planerna bör utgöra grunden för fastställandet av fiskemöjligheter och kvantifierbara mål för ett hållbart utnyttjande av de berörda bestånden och marina ekosystemen och de bör innehålla tydliga tidsramar och skyddsåtgärder för oförutsedd utveckling.
- (18) Det behövs åtgärder som kan begränsa och eliminera den nu mycket stora andelarna oönskade fångster och bruket att kasta fisk överbord. Oönskade fångster och utkast är ett stort slöseri med resurserna och motverkar ett hållbart utnyttjande av de marina biologiska resurserna och de marina ekosystemen och påverkar också fiskets ekonomiska livskraft negativt. Det bör införas en skyldighet att landa alla fångster av förvaltade bestånd som görs vid fiske i unionsvattnen eller som görs av unionsfiskefartyg, och skyldigheten bör genomföras gradvis.
- (19) Aktörerna bör inte få full ekonomisk vinst för landning av oönskade fångster. Landningar av fångster av fisk som är mindre än minimireferensstorleken för bevarande bör endast få avsättas för vissa ändamål och bör inte få säljas för livsmedelsändamål.
- (20) Vad gäller bevarandet av bestånden bör det fastställas tydliga mål för vissa tekniska åtgärder.
- (21) För de bestånd för vilka det inte har fastställts några fleråriga planer bör man säkra att utnyttjandenivåerna ger maximalt hållbart uttag genom att det fastställs begränsningar för fångst och/eller fiskeansträngning.
- (22) På grund av det svåra ekonomiska läge fiskerinäringen befinner sig i och att vissa kustområden är beroende av fisket bör det skapas relativ stabilitet för fiskeverksamheten genom att fördela fiskemöjligheterna mellan medlemsstaterna på grundval av principen att varje medlemsstat tilldelas en förutsebar andel av bestånden.
- (23) Syftet med denna relativa stabilitet i fiskeverksamheten bör, med tanke på den rådande biologiska situationen för bestånden, vara att ta hänsyn till de särskilda behoven i regioner där lokalbefolkningen är särskilt beroende av fiske och närliggande verksamheter enligt rådets resolution av den 3 november 1976 om vissa externa aspekter av inrättandet av en fiskezon på 200 sjömil inom gemenskapen²⁵, med verkan från den 1 januari 1977, särskilt bilaga VII. Begreppet relativ stabilitet i fiskeverksamheten bör därför tolkas mot denna bakgrund.

²⁵ EUT C 105, 7.5.1981, s. 1.

- (24) Medlemsstaterna bör ges möjlighet att lämna in motiverade begäranden till kommissionen om att denna ska vidta åtgärder i enlighet med den gemensamma fiskeripolitiken för åtgärder som enligt medlemsstaterna krävs för att fullgöra de skyldigheter rörande särskilda skyddsområden som följer av artikel 4 i rådets direktiv 2009/147/EG av den 30 november 2009 om bevarande av vilda fåglar²⁶, de skyldigheter avseende särskilda bevarandeområdena som följer av artikel 6 i rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter²⁷ samt skyddade havsområden enligt artikel 13.4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/56/EG av den 17 juni 2008 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på havsmiljöpolitikens område (ramdirektiv om en marin strategi)²⁸.
- (25) Kommissionen bör kunna anta tillfälliga åtgärder om det till följd av fiskeverksamheten råder allvarlig fara för bevarandet av de marina biologiska resurserna eller för det marina ekosystemet och detta kräver omedelbara åtgärder.
- (26) Medlemsstaterna bör kunna anta bevarandeåtgärder och tekniska åtgärder för genomförandet av den gemensamma fiskeripolitiken så att det i fiskeripolitiken kan tas bättre hänsyn till de faktiska förhållandena och enskilda fiskenas särskilda egenskaper och därmed förbättra efterlevnaden av fiskeripolitiken.
- (27) Medlemsstaterna bör inom sin tolv milsgräns ha rätt att anta bevarande- och förvaltningsåtgärder som gäller för alla unionsfiskefartyg, förutsatt att dessa åtgärder - när de gäller unionsfiskefartyg från andra medlemsstater - inte är diskriminerande och har föregåtts av samråd med berörda medlemsstater, och att unionen inte har antagit särskilda bevarande- och förvaltningsåtgärder inom just det tolv milsområdet.
- (28) Varje medlemsstat bör ges möjlighet att anta bevarande- och förvaltningsåtgärder för bestånd i unionsvatten som endast är tillämpliga för de unionsfiskefartyg som för medlemsstatens flagg.
- (29) Senast den 31 december 2013 bör det införas ett system med överlåtbara fiskenyttjanderätter för merparten av de bestånd som förvaltas inom den gemensamma fiskeripolitiken och systemet bör gälla för alla fartyg med en längd på tolv meter eller mer och för alla fiskefartyg med släpredskap. Medlemsstaterna får utesluta fartyg på upp till 12 meters längd som inte har släpredskap från systemet med överlåtbara fiskenyttjanderätter. Systemet bör bidra till att fiskerinäringen själv reducerar flottkapaciteten och ökar den ekonomiska lönsamheten samtidigt som det skapas ett juridisk säkert och exklusivt system med överlåtbara fiskenyttjanderätter för medlemsstaternas årliga fiskemöjligheter. Då de marina biologiska resurserna är en gemensam tillgång bör de överlåtbara fiskenyttjanderätterna endast avse nyttjanderätt till en medlemsstats del av årliga fiskemöjligheter och den bör kunna återkallas i enlighet med fastställda regler.
- (30) Fiskenyttjanderätterna bör vara överlåtbara och kunna leasas; syftet med detta är att överföra förvaltningen av fiskemöjligheterna till fiskerinäringen och se till att de

²⁶ EGT L 103, 25.4.1979, s. 1.

²⁷ EGT L 206, 22.7.1992, s. 7.

²⁸ EUT L 64, 25.6.2008, s. 19

fiskare som lämnar näringen inte blir beroende av offentligt ekonomiskt bistånd inom den gemensamma fiskeripolitiken.

- (31) Mot bakgrund av vissa småskaliga flottors särskilda egenskaper och socioekonomiska sårbarhet är det motiverat att det obligatoriska systemet med överlåtbara fiskenyttjanderätter begränsas till stora fartyg. Systemet med överlåtbara fiskenyttjanderätter bör endast gälla för bestånd för vilka det tilldelas fiskemöjligheter.
- (32) För de unionsfiskefartyg som inte fiskar inom systemet med överlåtbara fiskenyttjanderätter bör det kunna antas särskilda åtgärder för att anpassa antalet unionsfiskefartyg till de tillgängliga resurserna. I de åtgärderna bör det fastställas obligatoriska maximitak för flottkapaciteten och nationella system för in- och utträde med avseende på det stöd för fartyg som tas ur bruk som beviljas inom ramen för Europeiska fiskerifonden.
- (33) Medlemsstaterna bör registrera viss grundläggande information om de unionsfiskefartyg som för medlemsstatens flagg och om den verksamhet som fartygen bedriver. Uppgifterna bör stå till kommissionens förfogande så att kommissionen kan övervaka storleken på medlemsstaternas flottor.
- (34) För att kunna förvalta fisket utifrån bästa tillgängliga vetenskapliga rådgivning krävs harmoniserade, tillförlitliga och korrekta data. Medlemsstaterna bör därför samla in data om flottorna och om deras verksamhet, särskilt biologiska data om fångster, inbegripet utkast, undersökningsuppgifter om bestånden och om fiskets potentiella effekter på de marina ekosystemen.
- (35) I de data som samlas in bör ingå data som underlättar den ekonomiska bedömningen av de företag som är verksamma inom fiske, vattenbruk och beredning av fiskeri- och vattenbruksprodukter och uppgifter om sysselsättningstrender inom sektorn.
- (36) Medlemsstaterna bör förvalta insamlade data och ställa dem till förfogande för de vetenskapliga slutanvändarna, på grundval av ett flerårigt unionsprogram. Medlemsstaterna bör också samarbeta med varandra för att samordna datainsamlingen. I lämpliga fall bör medlemsstaterna också samarbeta kring datainsamlingen med de tredjeländer som berörs av ett och samma havsområde.
- (37) Den politikinriktade fiskeriforskningen bör stärkas genom nationellt antagna program för fiskerivetenskaplig datainsamling, forskning och innovation samordnade med andra medlemsstater och med unionens ramprogram för forskning och innovation.
- (38) Unionen bör främja den gemensamma fiskeripolitikens mål på internationell nivå. Unionen bör i detta syfte sträva efter att förbättra regionala och internationella organisationers insatser vad gäller bevarande och förvaltning av internationella fiskbestånd genom att främja vetenskapsbaserat beslutsfattande, bättre efterlevnad, ökad insyn och större delaktighet från aktörernas sida samt genom att bekämpa olagligt, orapporterat och oreglerat fiske (IUU).
- (39) Det bör genom de avtal om hållbart fiske som ingås med tredjeländer säkerställas att den fiskeverksamhet som unionen bedriver i tredjeländers vatten grundas på bästa tillgängliga vetenskapliga rådgivning så att de marina biologiska resurserna utnyttjas på ett hållbart sätt. Avtalen om hållbart fiske, som ger tillträdesrätter i utbyte mot ett

ekonomiskt bidrag från unionen, bör säkra att det inrättas en högkvalitativ ram för styrningen som inriktas på effektiv övervakning, kontroll och tillsyn.

- (40) Införandet av en klausul om de mänskliga rättigheterna i avtalen om hållbart fiske bör vara fullt förenlig med unionens övergripande mål på utvecklingspolitikens område.
- (41) Respekten för de demokratiska principerna och mänskliga rättigheterna så som de fastställs i den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna och andra gällande internationella instrument för de mänskliga rättigheterna, samt rättsstatsprincipen, bör utgöra en viktig del av avtal om hållbart fiske och omfattas av en särskild klausul om de mänskliga rättigheterna.
- (42) Vattenbruket bör bidra till att unionens livsmedelsproduktionspotential förblir hållbar i hela unionen så att EU-medborgarnas livsmedelsförsörjning är tryggad på lång sikt och för att bemöta den ökande internationella efterfrågan på livsmedel från havet.
- (43) I kommissionens strategi för hållbar utveckling av det europeiska vattenbruket²⁹, som antogs 2009 och som välkomnades av rådet och Europaparlamentet och som godkändes av rådet, noteras att det finns behov av att skapa jämlika villkor för vattenbruket som gynnar utvecklingen av denna näring.
- (44) Den gemensamma fiskeripolitiken bör bidra till Europa 2020-strategin för smart och hållbar tillväxt för alla och hjälpa till att nå målen i den strategin³⁰.
- (45) Vattenbruket inom unionen påverkas av att villkoren inte är desamma i alla medlemsstaterna, bland annat när det gäller tillstånd för aktörerna, och det bör därför tas fram strategiska EU-riktlinjer för nationella strategiska planer i syfte att stärka vattenbrukets konkurrenskraft, främja utveckling och innovation i vattenbruket, och främja ekonomisk aktivitet, diversifiering, och verka för bättre livskvalitet i kust- och landsbygdsområden; vidare bör det upprättas mekanismer för utbyte av information och goda metoder mellan medlemsstaterna genom en öppen metod för samordning av nationella åtgärder rörande företagssäkerhet, tillträde till unionens vatten och områden, samt förenkling av förfarandena för licensbeviljande.
- (46) Vattenbruket har vissa särdrag som gör att det behövs en rådgivande nämnd för samråd med aktörerna om den unionspolitik som kan beröra vattenbruket.
- (47) Det finns ett behov att stärka fiskeri- och vattenbrukssektorns konkurrenskraft och för förenkling för att bättre förvalta produktion och saluföring inom sektorn. Den gemensamma marknadsordningen för fiskeri- och vattenbruksprodukter bör säkerställa att det råder lika villkor för alla fiskeri- och vattenbruksprodukter som saluförs i unionen, att konsumenterna kan göra väl underbyggda val och främja ansvarstagande konsumtion och förbättra de ekonomiska kunskaperna om och förståelsen för unionens marknaderna i hela distributionskedjan.
- (48) Den gemensamma marknadsordningen bör genomföras i enlighet med unionens internationella åtaganden, särskilt Världshandelsorganisationens bestämmelser. För en framgångsrik fiskeripolitik krävs ett effektivt system för kontroll, inspektion och

²⁹ KOM(2009) 162 slutlig,
³⁰ KOM (2010) 2020 slutlig.

tillsyn, även för att bekämpa olagligt, orapporterat och oreglerat fiske. Det bör inrättas ett unionssystem för kontroll, inspektion och tillsyn för att säkra att den gemensamma fiskeripolitikens regler efterlevs.

- (49) Inom ramen för unionssystemet för kontroll, inspektion och tillsyn bör användningen av modern teknik främjas. Medlemsstaterna och kommissionen bör ha möjlighet att genomföra pilotprojekt avseende ny kontrollteknik och system för datahantering.
- (50) För att säkerställa att de berörda aktörerna deltar i unionssystemet för kontroll, inspektion och tillsyn bör medlemsstaterna kunna kräva att innehavare av fiskelicens för unionsfiskefartyg med en längd på tolv meter eller mer som för medlemsstatens flagg bidrar proportionellt till kostnaderna för systemet.
- (51) Medlemsstaterna kan inte uppnå den gemensamma fiskeripolitikens mål i tillräcklig utsträckning på grund av problemen när det gäller utvecklingen och förvaltningen av fiskerinäringen och på grund av medlemsstaternas begränsade ekonomiska resurser. För att de målen ska kunna uppnås bör det beviljas ett flerårigt ekonomiskt stöd från unionen till de mål som är prioriterade i den gemensamma fiskeripolitiken.
- (52) Ekonomiskt stöd från unionen bör endast beviljas på villkor att medlemsstaterna och aktörerna efterlever den gemensamma fiskeripolitikens bestämmelser. Det ekonomiska stödet bör därför avbrytas, dras in eller korrigeras om medlemsstaterna inte iakttar reglerna i den gemensamma fiskeripolitiken och om aktörerna begår allvarliga överträdelser av bestämmelserna.
- (53) Dialog med aktörerna har visat sig vara av stor betydelse för förverkligandet av den gemensamma fiskeripolitikens mål. Mot bakgrund av de många olika förhållanden som råder i unionens vatten och ökad regionalisering av den gemensamma fiskeripolitiken bör de rådgivande nämnderna se till att alla aktörers kunskap och erfarenheter kommer den gemensamma fiskeripolitiken till godo.
- (54) Det förefaller lämpligt att kommissionen bemyndigas att genom delegerade akter inrätta en ny rådgivande nämnd och ändra de existerande rådgivande nämndernas behörighetsområden, bland annat med tanke på Svarta havets särdrag.
- (55) För att nå målen för den gemensamma fiskeripolitiken bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 209 i fördraget delegeras till kommissionen när det gäller att ange fiskerirelaterade åtgärder för att mildra effekten av fiskeverksamhet i särskilda bevarandeområden, anpassningen av skyldigheten att landa alla fångster för att fullgöra unionens internationella åtaganden, antagandet av övergripande bevarandeåtgärder inom ramen för de fleråriga planerna eller tekniska åtgärder, omräkningen av flottkapacitetstaken, definitionen av grundläggande information om unionsfiskefartygen och om deras verksamhet, reglerna för genomförandet av pilotprojekt om ny kontrollteknik och nya system för datahantering, ändringar av bilaga III när det gäller de rådgivande nämndernas behörighetsområden samt de rådgivande nämndernas sammansättning och funktion.
- (56) Det är synnerligen viktigt att kommissionen genomför relevanta samråd under sitt förberedande arbetet inför antagandet av delegerade akter, även på expertnivå.

- (57) Kommissionen bör, då den förbereder och utarbetar delegerande akter, se till att relevanta handlingar översänds samtidigt, i god tid och på lämpligt sätt till Europaparlamentet och rådet.
- (58) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av de tekniska driftskraven för överföringen av information rörande registren över fiskeflottan och uppgiftskraven inom ramen för fiskeriförvaltningen bör kommissionen ges genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter³¹.
- (59) För att uppnå den gemensamma fiskeripolitikens grundläggande mål, dvs. att säkra långsiktigt hållbara ekonomiska, sociala och miljömässiga villkor för fisket och vattenbruket och bidra till livsmedelsförsörjningen är det nödvändigt och lämpligt att anta regler för bevarande och utnyttjande av havets biologiska resurser.
- (60) I enlighet med proportionalitetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen går inte denna förordning utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (61) Rådets beslut nr 585/2004/EG av den 19 juli 2004 om inrättande av regionala rådgivande nämnder inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken³² bör upphävas när motsvarande regler i denna förordning träder i kraft.
- (62) Förordning (EG) 199/2008 av den 25 februari 2008 om upprättande av en gemenskapsram för insamling, förvaltning och utnyttjande av uppgifter inom fiskerisektorn och till stöd för vetenskapliga utlåtanden rörande den gemensamma fiskeripolitiken³³ bör upphävas, men bör fortsätta att tillämpas avseende de nationella program som antagits för insamling och hantering av data för åren 2011–2013.
- (63) På grund av ändringarnas antal och omfattning bör rådets förordning (EEG) nr 2371/2002 upphöra att gälla.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

DEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Tillämpningsområde

1. Den gemensamma fiskeripolitiken ska omfatta följande:
 - (a) Bevarande, förvaltning och utnyttjande av marina biologiska resurser.

³¹ EUT L 55, 28.2.2011, s. 13.

³² EUT L 256, 3.8.2004, s. 17.

³³ EUT L 60, 53.3.2008, s. 1.

- (b) Limniska biologiska resurser, vattenbruk och beredning och saluföring av fiskeri- och vattenbruksresurser i samband med marknadsåtgärder och ekonomiska åtgärder till stöd för den gemensamma fiskeripolitikens mål.
2. Den gemensamma fiskeripolitiken ska omfatta de verksamheter som anges i punkt 1 på villkor att de bedrivs
- (a) på medlemsstaternas territorier, eller
 - (b) i EU:s vatten, även av fiskefartyg som för ett tredjelands flagg och är registrerade i tredjeland, eller
 - (c) av unionsfiskefartyg utanför unionens vatten, eller
 - (d) av medborgare i medlemsstaterna, utan att detta påverkar flaggstatens primära ansvar.

Artikel 2 **Allmänna mål**

1. Den gemensamma fiskeripolitiken ska säkerställa att fiske- och vattenbruksverksamheterna skapar långsiktigt hållbara miljömässiga, ekonomiska och sociala villkor och bidrar till att trygga livsmedelsförsörjning.
2. Den gemensamma fiskeripolitiken ska tillämpa försiktighetsansatsen i fiskeriförvaltningen och målet ska vara att säkerställa att utnyttjandet av de levande marina biologiska resurserna återupprättas till och upprätthålls på nivåer som säkerställer att populationerna av de skördade arterna ger maximalt hållbart uttag senast 2015.
3. Den gemensamma fiskeripolitiken ska införa en ekosystemansats i fiskeriförvaltningen för att säkerställa att fiskeverksamhetens inverkan på de marina ekosystemen begränsas.
4. Den gemensamma fiskeripolitiken ska integrera kraven i unionens miljölagstiftning.

Artikel 3 **Särskilda mål**

För att uppnå de allmänna mål som fastställs i artikel 2 ska den gemensamma fiskeripolitiken bland annat

- (a) eliminera oönskade fångster av kommersiella bestånd och gradvis se till att alla fångster av sådana bestånd landas,
- (b) skapa förutsättningar för effektiv fiskeverksamhet i en ekonomiskt livskraftig och konkurrenskraftig fiskerinäring,

- (c) främja utvecklingen av vattenbruksverksamheten i unionen i syfte att bidra till tryggad livsmedelsförsörjning och sysselsättningen i kust- och landsbygdsområden,
- (d) bidra till en rimlig levnadsstandard för dem som är beroende av fiskeverksamheten,
- (e) ta hänsyn till konsumenternas intressen,
- (f) säkerställa systematisk och harmoniserad insamling och hantering av data.

Artikel 4

Principerna om god förvaltning

Den gemensamma fiskeripolitiken ska genomsyras av följande principer om god förvaltning:

- (a) En tydlig avgränsning av ansvaret på unionsnivå, på nationell, regional och lokal nivå.
- (b) Antagande av åtgärder i enlighet med bästa tillgängliga vetenskapliga rådgivning.
- (c) Ett långsiktigt perspektiv.
- (d) Ett brett deltagande av aktörer i alla stadier av politiken från grundidé till genomförande av åtgärder.
- (e) Flaggsstatens primära ansvar.
- (f) Förenlighet med den integrerade havspolitik och annan EU-politik.

Artikel 5

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

- *unionsvatten*: de vatten som omfattas av medlemsstaternas överhöghet eller jurisdiktion, med undantag för vatten som gränsar till de territorier som anges i bilaga II till fördraget.
- *marina biologiska resurser*: tillgängliga och åtkomliga levande marina akvatiska arter, inklusive anadroma och katadroma arter under samtliga stadier i deras livscykel.
- *limniska biologiska resurser*: tillgängliga och åtkomliga levande limniska akvatiska arter.
- *fiskefartyg*: varje fartyg som är utrustat för yrkesmässigt fiske efter marina biologiska resurser.
- *unionsfiskefartyg*: varje fiskefartyg som för en medlemsstats flagg och är registrerat i unionen.

- *maximalt hållbart uttag*: den maximala fångst som kan tas ur ett bestånd under obegränsad tid.
- *försiktighetsansatsen i fiskeriförvaltningen*: en ansats som innebär att avsaknaden av tillförlitlig vetenskaplig information inte får tas som intäkt för att skjuta upp eller avstå från att vidta förvaltningsåtgärder för att bevara målarter, associerade arter eller arter som är beroende av dessa, icke-målarter samt deras livsmiljö.
- *ekosystemansatsen i fiskeriförvaltningen*: en ansats som säkerställer hög nytta från levande akvatiska resurser samtidigt som fiskeinsatsernas direkta och indirekta inverkan på de marina ekosystemen är låg och inte skadar ekosystemens framtida funktion, mångfald och struktur.
- *fiskeridödlighet*: fångsterna av ett bestånd under en viss period i förhållande till det genomsnittliga bestånd som finns tillgängligt för fisket under den perioden.
- *bestånd*: en marin biologisk resurs med särskiljande egenskaper i ett visst förvaltningsområde.
- *fångstbegränsning*: en kvantitativ begränsning av landningarna av ett bestånd eller en grupp av bestånd under en viss tidsperiod.
- *referenspunkt för bevarande*: de värden på populationsparametrar för fiskbestånd (t.ex. biomassa eller fiskeridödlighet) som används i fiskeriförvaltningen, t.ex. med avseende på en godtagbar biologisk risknivå eller en önskvärd uttagsnivå.
- *skyddsåtgärd*: en åtgärd som är avsedd att förebygga eller förhindra en oönskad händelse.
- *tekniska åtgärder*: bestämmelser som reglerar fångsternas artsammansättning, storlekssammansättning och fiskets inverkan på delar av ekosystemen genom att fastställa villkor för fiskeredskapens användning och utformning och genom att begränsa tillträdet till fiskeområden.
- *fiskemöjlighet*: en kvantifierad laglig rätt att fiska, uttryckt som fångst och/eller fiskeansträngning, och de villkor som är funktionellt förbundna därmed och som är nödvändiga för att kvantifiera dem på en viss nivå.
- *fiskeansträngning*: produkten av ett fiskefartygs kapacitet och aktivitet. För en grupp av fartyg är fiskeansträngningen summan av fiskeansträngningen för alla fartyg i gruppen.
- *överlåtbara fiskenyttjanderätter*: återkallbara rätt till en viss del av de fiskemöjligheter som en medlemsstat tilldelats eller som fastställts i en förvaltningsplan som antagits av en medlemsstat i enlighet med artikel 19 i förordning (EG) nr 1967/2006³⁴, som innehavaren får överlåta till andra godkända innehavare av överlåtbara fiskenyttjanderätter.

³⁴ EUT L 409, 30.12.2006, s. 11.

- *individuella fiskemöjligheter*: de årliga fiskemöjligheter som tilldelas innehavare av överlåtbara fiskenyttjanderätter i en medlemsstat på grundval av medlemsstatens fiskemöjligheter.
- *fiskekapacitet*: ett fartygs dräktighet i bruttoton och dess maskinstyrka i kW enligt artiklarna 4 och 5 i rådets förordning (EEG) nr 2930/86³⁵.
- *vattenbruk*: uppfödning eller odling av vattenlevande organismer med metoder som är avsedda att öka produktionen av organismen i fråga utöver miljöns naturliga kapacitet, varvid organismerna förblir en fysisk eller juridisk persons egendom under uppfödningen eller odlingen och fram till och med skörden.
- *fiskelicens*: en licens i enlighet med artikel 4.9 i förordning (EG) nr 1224/2009.
- *fisketillstånd*: ett tillstånd i enlighet med artikel 4.10 i förordning (EG) nr 1224/2009.
- *fiske*: insamling eller fångst av vattenlevande organismer i dessas naturliga miljö, eller avsiktlig användning av varje metod för sådan insamling eller fångst.
- *fiskeriprodukter*: vattenlevande organismer som erhålls genom fiskeverksamhet.
- *aktör*: en fysisk eller juridisk person som driver eller innehar ett företag som bedriver verksamhet som har samband med produktion, beredning, saluföring, distribution av eller detaljhandel med fiskeri- och vattenbruksprodukter i något skede.
- *allvarlig överträdelse*: en överträdelse enligt definitionen i artikel 42.1 i rådets förordning (EG) nr 1005/2008 och i artikel 90.1 i rådets förordning (EG) nr 1224/2009.
- *slutanvändare av vetenskapliga data*: ett organ med forsknings- eller förvaltningsrelaterat intresse av vetenskaplig analys av data inom fiskerisektorn.
- *återstoden av den tillåtna fångstmängden*: den del av den tillåtna fångstmängden som en kuststat inte har kapacitet att skörda.
- *vattenbruksprodukter*: vattenlevande organismer som, oavsett i vilket stadium i livscykeln de befinner sig, erhålls genom vattenbruksverksamhet.
- *lekbiomassa*: en uppskattning av den biomassa av en viss resurs som reproducerar sig vid en viss tidpunkt, inbegripet både hon- och hanfiskar och levandefödande fiskar.
- *blandfiske*: fiske där det i området förekommer flera arter som kan fångas i fiskeredskapen.
- *avtal om hållbart fiske*: internationella avtal som ingåtts med en annan stat för att få tillträde till resurser eller vatten i utbyte mot ekonomisk ersättning från unionen.

³⁵ EGT L 274, 25.9.1986, s. 1.

DEL II

TILLTRÄDE TILL VATTEN

Artikel 6

Allmänna regler för tillträde till vatten

1. Unionsfiskefartyg ska ha lika tillträde till vatten och resurser i alla unionens vatten utom de som avses i punkterna 2 och 3, med förbehåll för de åtgärder som vidtas enligt del III.
2. Medlemsstaterna ska från och med den 1 januari 2013 till och med den 31 december 2022 ha rätt att begränsa fisket i vatten upp till tolv sjömil från baslinjerna under deras överhöghet eller jurisdiktion till fiskefartyg som traditionellt fiskar i dessa vatten från hamnar vid den angränsande kusten, utan att det påverkar tillämpningen av arrangemangen för de unionsfiskefartyg som för andra medlemsstaters flagg, enligt befintliga grannförbindelser mellan medlemsstater samt arrangemangen i bilaga I i vilka det för varje medlemsstat fastställs geografiska områden inom andra medlemsstaters kustband där fiskeverksamhet bedrivs samt berörda arter. Medlemsstaterna ska informera kommissionen om de begränsningar som införs enligt denna punkt.
3. Berörda medlemsstater ska från och med den 1 januari 2013 till och med den 31 december 2022 ha rätt att i vatten upp till 100 sjömil från baslinjerna för Azorerna, Madeira och Kanarieöarna begränsa fisket till fartyg som är registrerade i dessa öars hamnar. Begränsningarna ska inte gälla för unionsfartyg som traditionellt fiskar i de vatten, förutsatt att de inte överskrider fiskeansträngningens traditionella nivå. Medlemsstaterna ska informera kommissionen om de begränsningar som införs enligt denna punkt.
4. Senast den 31 december 2022 ska de bestämmelser som ska följa efter de arrangemang som anges i punkterna 2 och 3 antas.

DEL III

ÅTGÄRDER FÖR BEVARANDE AV MARINA BIOLOGISKA RESURSER

AVDELNING I

TYP AV ÅTGÄRD

Artikel 7

Typer av bevarandeåtgärder

Följande kan ingå i åtgärderna för bevarande av de marina biologiska resurserna:

- (a) Antagande av fleråriga förvaltningsplaner enligt artiklarna 9–11.

- (b) Fastställande av mål för ett hållbart utnyttjande av bestånden.
- (c) Antagande av åtgärder för anpassning av antalet fiskefartyg och/eller typer av fiskefartyg efter de tillgängliga fiskemöjligheterna.
- (d) Skapandet av incitament, även ekonomiska, för att främja ett mer selektivt eller skonsamt fiske.
- (e) Fastställande av fiskemöjligheter.
- (f) Antagande av tekniska åtgärder enligt artikel 14.
- (g) Antagande av åtgärder avseende skyldigheter att landa alla fångster.
- (h) Genomförande av pilotprojekt om alternativa typer av fiskeriförvaltningsmetoder.

Artikel 8 **Typer av tekniska åtgärder**

Följande kan ingå i de tekniska åtgärderna:

- (a) Regler om maskstorlekar och om användningen av fiskeredskap.
- (b) Begränsningar av fiskeredskapens utformning, bland annat
 - i) ändringar eller tilläggsutrustning för att göra redskapen mer selektiva eller för att minska deras inverkan på den bentiska zonen,
 - ii) ändringar eller tilläggsutrustning för att minska oavsiktlig fångst av utrotningshotade, hotade och skyddade arter.
- (c) Förbud mot att använda vissa fiskeredskap i vissa områden eller under vissa perioder.
- (d) Förbud mot eller begränsning av fiskeverksamhet i vissa områden och/eller under vissa perioder.
- (e) Skyldighet för fiskefartyg att sluta bedriva fiske i ett område under en viss minimiperiod för att skydda en tillfällig aggregering av en sårbar marin resurs.
- (f) Särskilda åtgärder för att minska fiskeverksamhetens inverkan på de marina ekosystemen och icke-målarter.
- (g) Andra tekniska åtgärder för att skydda den marina biologiska mångfalden.

AVDELNING II UNIONSÅTGÄRDER

Artikel 9 **Fleråriga planer**

1. Det ska som högsta prioritet upprättas fleråriga planer med bevarandeåtgärder för att bevara eller återupprätta fiskbestånden över de nivåer som krävs för att ge maximalt hållbart uttag.
2. I de fleråriga planerna ska fastställas
 - (a) en grund för fastställandet av fiskemöjligheterna för de berörda fiskbestånden, utifrån fastställda referenspunkter för bevarande, och
 - (b) åtgärder som effektivt motverkar överskridande av referenspunkterna för bevarande.
3. De fleråriga planerna ska, om möjligt, omfatta antingen fiske som utnyttjar ett enda bestånd eller fiske som utnyttjar en blandning av bestånd, varvid vederbörlig hänsyn ska tas till växelverkan mellan bestånden och fisket.
4. De fleråriga planerna ska grundas på försiktighetsansatsen i fiskeriförvaltningen och ska på ett vetenskapligt sätt ta hänsyn till tillgängliga datas och bedömningsmetodernas begränsningar och till samtliga kvantifierade osäkerhetskällor.

Artikel 10 **Mål för de fleråriga planerna**

1. De fleråriga planerna ska innehålla anpassningar av fiskeridödligheten, vilka ska resultera i en fiskeridödlighet som återställer och bevarar bestånden på nivåer över vad som krävs för maximalt hållbart uttag till 2015.
2. Om det inte är möjligt att fastställa en fiskeridödlighet som återställer och bevarar bestånden på nivåer över vad som krävs för maximalt hållbart uttag ska de fleråriga planerna innehålla säkerhetsåtgärder som säkerställer en jämförbar bevarandenivå för de berörda bestånden.

Artikel 11 **De fleråriga planernas innehåll**

En flerårig plan ska innehålla följande:

- (a) Uppgift om den fleråriga planens räckvidd, dvs. vilka bestånd, fisken och marina ekosystem som den gäller för.
- (b) Mål som är förenliga med de mål som fastställs i artiklarna 2 och 3.

- (c) Kvantifierbara mål uttryckta som
 - i) fiskeridödlighet, och/eller
 - ii) lekbiomassa, och
 - iii) stabila fångster.
- (d) Tydliga tidsramar för när de kvantifierbara målen ska vara uppnådda.
- (e) Tekniska åtgärder, inbegripet åtgärder för att eliminera oavsiktliga fångster.
- (f) Kvantifierbara indikatorer för periodisk övervakning och utvärdering av de framsteg som har gjorts för att uppnå den fleråriga planens mål.
- (g) Särskilda åtgärder och mål för den del av livscykeln som anadroma och katadroma arter tillbringar i sötvatten.
- (h) Åtgärder för minimering av fiskets effekter på ekosystemen.
- (i) Skyddsåtgärder och kriterier för när skyddsåtgärderna ska tillämpas.
- (j) Andra åtgärder som är lämpliga för att uppnå den fleråriga planens mål.

Artikel 12

Förenlighet med skyldigheter enligt unionens miljölagstiftning

1. I särskilda bevarandeområden, i den mening som avses i artikel 6 i direktiv 92/43/EEG, artikel 4 i direktiv 2009/147/EG och artikel 13.4 i direktiv 2008/56/EG, ska medlemsstaterna bedriva fiskeverksamhet på ett sådant sätt att det mildrar fiskeverksamhetens inverkan i sådana särskilda bevarandeområden.
2. Kommissionen ska ha befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 55 för att ange särskilda fiskerirelaterade åtgärder som mildrar fiskeverksamhetens inverkan i särskilda bevarandeområden.

Artikel 13

Åtgärder som ska vidtas av kommissionen vid ett allvarligt hot mot de marina biologiska resurserna

1. Om det finns bevis för ett allvarligt hot mot bevarandet av de marina biologiska resurserna eller mot det marina ekosystemet och detta kräver omedelbara åtgärder, får kommissionen, efter en motiverad begäran från en medlemsstat eller på eget initiativ, besluta om tillfälliga åtgärder för att mildra hotet.
2. Medlemsstaten ska samtidigt som den översänder sin motiverade begäran enligt punkt 1 till kommissionen översända den till de övriga medlemsstaterna och till de berörda rådgivande nämnderna.

Artikel 14
Ramverk för tekniska åtgärder

Det ska antas ett ramverk för tekniska åtgärder för att säkra att de marina biologiska resurserna skyddas och att fiskeverksamhetens inverkan på fiskbestånden och de marina ekosystemen minskar. Ramverket för de tekniska åtgärderna ska

- (a) bidra till att fiskbestånden bevaras eller återställs till nivåer över de nivåer som krävs för maximalt hållbart uttag genom att storleksurvalet och, i lämpliga fall, arturvalet förbättras,
- (b) reducera fångsterna av för små exemplar,
- (c) reducera fångsterna av oönskade marina organismer,
- (d) minska fiskeredskapens inverkan på ekosystemen och miljön, med särskild inriktning på att skydda biologiskt känsliga bestånd och livsmiljöer.

Artikel 15
Skyldighet att landa alla fångster

1. Alla fångster av följande fiskbestånd, som omfattas av fångstbegränsningar, som görs vid fiskeverksamhet som bedrivs i unionens vatten eller av unionsfiskefartyg i vatten utanför unionens vatten, från och med de datum som anges nedan, ska tas ombord och behållas ombord på fiskefartygen samt registreras och landas, utom om fångsterna används som levande bete:
 - (a) Senast från och med den 1 januari 2014:
 - makrill, sill, taggmakrill, blåvitling, trynfisk, ansjovis, silverfisk, sardinell och lodda,
 - blåfenad tonfisk, svärdfisk, långfenad tonfisk, storögd tonfisk och andra segelfiskar.
 - (b) Senast från och med den 1 januari 2015: torsk, kummel och tunga.
 - (c) Senast från och med den 1 januari 2016: kolja, vitling, glasvar, marulk, rödspätta, långa, gråsej, lyrtorsk, bergskädda, piggvar, slätvar, birkelånga, dolkfisk, skoläst, atlantisk soldatfisk, liten hälleflundra, lubb, kungsfisk och demersala bestånd i Medelhavet.
2. Minimireferensstorlekar för bevarande ska fastställas för de bestånd som anges i punkt 1. Fisk ur de bestånden som är mindre än minimireferensstorleken ska endast få säljas för beredning till fiskmjöl eller djurfoder.
3. Handelsnormer för fisk som fångats utöver de fastställda fiskemöjligheterna ska fastställas i enlighet med artikel 27 i [förordningen om den gemensamma marknadsordningen för fiskeri- och vattenbruksprodukter].

4. Varje medlemsstat ska se till att de unionsfiskefartyg som för dess flagg är utrustade på ett sådant sätt att allt fiske och all beredningsverksamhet kan dokumenteras fullständigt för att kontrollera efterlevnaden av skyldigheten att landa alla fångster.
5. Punkt 1 ska gälla utan att det påverkar internationella åtaganden.
6. Kommissionen ska ha befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 55 för att närmare ange den åtgärd som anges i punkt 1 så att unionens internationella åtaganden fullgörs.

Artikel 16 **Fiskemöjligheter**

1. De fiskemöjligheter som tilldelas medlemsstaterna ska tillförsäkra var och en av medlemsstaterna relativ stabilitet i fisket för vart och ett av bestånden eller fiskena. Vid fördelningen av nya fiskemöjligheter ska hänsyn tas till de enskilda medlemsstaternas intressen.
2. Fiskemöjligheter för bifångster får reserveras inom de samlade fiskemöjligheterna.
3. Fiskemöjligheterna ska överensstämma med de kvantifierbara mål, tidsramar och marginaler som fastställs i enlighet med artikel 9.2 och 11 leden b, c och h.
4. Efter anmälan till kommissionen kan medlemsstaterna utbyta alla eller delar av de fiskemöjligheter som tilldelats dem.

AVDELNING III **REGIONALISERING**

KAPITEL I **FLERÅRIGA PLANER**

Artikel 17 **Bevarandeåtgärder som antas i enlighet med fleråriga planer**

1. I en flerårig plan som antas enligt artiklarna 9, 10 och 11 får medlemsstaterna ges tillåtelse att anta bestämmelser, som är förenliga med den fleråriga planen och som närmare anger vilka bevarandeåtgärder som gäller för de fartyg som för medlemsstatens flagg och för de bestånd i unionens vatten för vilka medlemsstaten har tilldelats fiskemöjligheter.
2. Medlemsstaterna ska se till att de bevarandeåtgärder som antas enligt punkt 1
 - (a) är förenliga med de mål som fastställs i artiklarna 2 och 3,
 - (b) är förenliga med den fleråriga planens tillämpningsområde och mål,

- (c) är sådana att den fleråriga planens övergripande och kvantifierbara mål nås på ett effektivt sätt, och
- (d) inte är mindre strikta än övrig unionslagstiftning.

Artikel 18

Meddelande av medlemsstaternas bevarandeåtgärder

En medlemsstat som antar bevarandeåtgärder enligt artikel 17.1 ska underrätta kommissionen, övriga intresserade medlemsstater och relevanta rådgivande nämnder om detta.

Artikel 19

Utvärdering

Kommissionen får när som helst göra en utvärdering av huruvida de bevarandeåtgärder som medlemsstaterna antar i enlighet med artikel 17.1 är förenliga och ändamålsenliga.

Artikel 20

Standardbevarandeåtgärder som antas inom ramen för de fleråriga planerna

1. Kommissionen ska ha befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 55 för att närmare ange bevarandeåtgärder för fiske som omfattas av en flerårig plan om den medlemsstat som har befogenhet att anta sådana bevarandeåtgärder enligt artikel 17 inte har meddelat några sådana åtgärder till kommissionen inom tre månader efter det att den fleråriga planen träder i kraft.
2. Kommissionen ska ha befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 55 för att närmare ange bevarandeåtgärder för fisken som omfattas av en flerårig plan om
 - (a) medlemsstaternas åtgärder, på grundval av en utvärdering enligt artikel 19, inte anses vara förenliga med den fleråriga planens mål, eller
 - (b) medlemsstaternas åtgärder, på grundval av en utvärdering enligt artikel 19, inte anses uppfylla de övergripande och kvantifierbara mål som fastställs i de fleråriga planerna på ett effektivt sätt, eller
 - (c) skyddsåtgärder i enlighet med artikel 11 h vidtas.
3. De bevarandeåtgärder som vidtas av kommissionen ska syfta till att säkerställa att de mål som fastställs i den fleråriga planen kan uppnås. I och med att kommissionen antar en delegerad akt ska medlemsstatens åtgärder upphöra att gälla.

KAPITEL II

TEKNISKA ÅTGÄRDER

Artikel 21

Tekniska åtgärder

I det ramverk för tekniska åtgärder som inrättas genom artikel 14 får medlemsstaterna ges tillåtelse att anta bestämmelser, som är förenliga med ramverket för tekniska åtgärder och som närmare anger vilka tekniska åtgärder som gäller för de fartyg som för medlemsstatens flagg och för de bestånd i dess vatten för vilka medlemsstaten har tilldelats fiskemöjligheter. Medlemsstaterna ska se till att de tekniska åtgärderna

- (a) är förenliga med de mål som fastställs i artiklarna 2 och 3,
- (b) är förenliga med de mål som fastställs för de åtgärder som antas i enlighet med artikel 14,
- (c) uppfyller de mål som fastställts för de åtgärder som antas i enlighet med artikel 14 på ett effektivt sätt, och
- (d) inte är mindre strikta än övrig unionslagstiftning,

Artikel 22

Meddelande av medlemsstaternas bevarandeåtgärder

En medlemsstat som antar tekniska åtgärder enligt artikel 21 ska underrätta kommissionen, övriga intresserade medlemsstater och relevanta rådgivande nämnder om detta.

Artikel 23

Utvärdering

Kommissionen får när som helst göra en utvärdering av huruvida de tekniska åtgärder som medlemsstaterna antar i enlighet med artikel 21 är förenliga och ändamålsenliga.

Artikel 24

Övergripande åtgärder som antas inom ett ramverk för tekniska åtgärder

1. Kommissionen ska ha befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 55 för att närmare ange de tekniska åtgärder som ingår i ett ramverk för tekniska åtgärder om den medlemsstat som har befogenhet att anta sådana åtgärder enligt artikel 21 inte har meddelat några sådana åtgärder till kommissionen inom tre månader efter det att ramverket för tekniska åtgärder träder i kraft.
2. Kommissionen ska ha befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 55 för att närmare ange tekniska åtgärder, om medlemsstaternas åtgärder, på grundval av en utvärdering enligt artikel 23,

- (a) inte anses vara förenliga med de mål som fastställs i ramverket för tekniska åtgärder, eller
 - (b) inte uppfyller målen i ramverket för tekniska åtgärder på ett effektivt sätt.
3. De tekniska åtgärder som antas av kommissionen ska syfta till att säkerställa att de mål som fastställs i ramverket för tekniska åtgärder uppnås. I och med att kommissionen antar en delegerad akt ska medlemsstatens åtgärder upphöra att gälla.

AVDELNING IV NATIONELLA ÅTGÄRDER

Artikel 25

Medlemsstaternas åtgärder som endast gäller fiskefartyg som för deras flagg

En medlemsstat får anta åtgärder för bevarande av fiskbestånden i unionens vatten på villkor att åtgärderna

- (a) endast tillämpas på fiskefartyg som för den berörda medlemsstatens flagg eller, om det gäller fiskeverksamhet som inte bedrivs av ett fiskefartyg, på personer som är etablerade i det berörda territoriet,
- (b) är förenliga med de mål som fastställs i artiklarna 2 och 3, och
- (c) inte är mindre strikta än övrig unionslagstiftning.

Artikel 26

Medlemsstaters åtgärder inom tolvmilsgrens

- 1. En medlemsstat får vidta icke-diskriminerande åtgärder för bevarande och förvaltning av fiskbestånden och för att minimera fiskets inverkan på bevarandet av de marina ekosystemen inom en gräns på tolv sjömil från dess baslinjer, förutsatt att unionen inte har antagit åtgärder för bevarande och förvaltning särskilt för detta område. Medlemsstatens åtgärder ska vara förenliga med de mål som fastställs i artiklarna 2 och 3 och får inte vara mindre strikta än gällande unionslagstiftning.
- 2. Om de bevarande- och förvaltningsåtgärder som en medlemsstat avser att anta kan påverka en annan medlemsstats fiskefartyg får åtgärderna inte antas förrän efter det har hållits samråd om utkastet till åtgärderna tillsammans med en motivering mellan kommissionen, de berörda medlemsstaterna och de berörda rådgivande nämnderna.

DEL IV

TILLTRÄDE TILL RESURSERNA

Artikel 27

Inrättande av system med överlåtbara fiskenyttjanderätter

1. Varje medlemsstat ska senast den 31 december 2013 inrätta ett system med överlåtbara fiskenyttjanderätter för
 - (a) alla fartyg med en längd på tolv meter eller mer, och
 - (b) alla fiskefartyg med en längd på mindre än tolv meter som fiskar med släpredskap.
2. Medlemsstaterna får utvidga systemet med överlåtbara fiskenyttjanderätter till att även omfatta fiskefartyg med en längd på mindre än tolv meter som använder andra redskap än släpredskap och ska i så fall underrätta kommissionen om detta.

Artikel 28

Tilldelning av överlåtbara fiskenyttjanderätter

1. En överlåtbar fiskenyttjanderätt ska medföra en rätt att utnyttja de individuella fiskemöjligheter som tilldelas i enlighet med artikel 29.1.
2. Varje medlemsstat ska tilldela överlåtbara fiskenyttjanderätter på grundval av öppna kriterier, för alla de bestånd eller grupper av bestånd för vilka fiskemöjligheter tilldelas enligt artikel 16, med undantag för de fiskemöjligheter som följer av avtal om hållbart fiske.
3. Vid tilldelningen av överlåtbara fiskenyttjanderätter för blandfiske ska medlemsstaterna ta hänsyn till hur fångstsammansättningen sannolikt kommer att se ut för de fartyg som deltar i blandfisket.
4. En medlemsstat får endast tilldela överlåtbara fiskenyttjanderätter till ägaren av ett fiskefartyg som för medlemsstatens flagg eller till en fysisk eller juridisk person som har för avsikt att använda de överlåtbara fiskenyttjanderätterna ombord på ett sådant fartyg. De överlåtbara fiskenyttjanderätterna får slås samman så att de kan förvaltas gemensamt av fysiska eller juridiska personer eller av erkända producentorganisationer. Medlemsstaterna får, på grundval av öppna och objektiva kriterier, begränsa vem som kan tilldelas överlåtbara fiskenyttjanderätter.
5. Medlemsstaterna får begränsa de överlåtbara fiskenyttjanderätternas giltighetstid till minst 15 år i syfte att omfördela nyttjanderätterna. Begränsar medlemsstaterna inte de överlåtbara fiskenyttjanderätternas giltighetstid får de återkalla nyttjanderätterna med minst 15 års varsel.

6. Medlemsstaterna får återkalla överlåtbara fiskenyttjanderätter med kortare varsel, om det konstateras att innehavaren har begått en allvarlig överträdelse. Nyttjanderätter som återkallas på detta sätt ska, om så krävs, göras med omedelbar verkan och på ett sätt som ger full verkan åt den gemensamma fiskeripolitiken och proportionalitetsprincipen.
7. Utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 5 och 6 får medlemsstaterna återkalla överlåtbara fiskenyttjanderätter som ett fiskefartyg inte har utnyttjat under period på tre på varandra följande år.

Artikel 29

Tilldelning av individuella fiskemöjligheter

1. Medlemsstaterna ska tilldela innehavarna av överlåtbara fiskenyttjanderätter enligt artikel 28 individuella fiskemöjligheter på grundval av de fiskemöjligheter som tilldelats medlemsstaterna eller som fastställts i de förvaltningsplaner som antas av medlemsstaterna i enlighet med artikel 19 i förordning (EG) nr 1967/2006.
2. Medlemsstaterna ska fastställa vilka fiskemöjligheter avseende arter för vilka rådet inte har fastställt några fiskemöjligheter som mot bakgrund av bästa tillgängliga vetenskapliga rådgivning kan tilldelas fiskefartyg som för deras flagg.
3. Fiskefartyg får endast bedriva fiskeverksamhet om de förfogar över tillräckliga individuella fiskemöjligheter för att täcka hela den potentiella fångsten.
4. Medlemsstaterna får reservera upp till 5 % av fiskemöjligheterna. De ska fastställa mål och öppna kriterier för fördelningen av de reserverade fiskemöjligheterna. De fiskemöjligheterna får endast tilldelas godkända innehavare av överlåtbara fiskenyttjanderätter enligt artikel 28.4.
5. När en medlemsstat tilldelar överlåtbara fiskenyttjanderätter i enlighet med artikel 28 och fiskemöjligheter i enlighet med punkt 1 i denna artikel får medlemsstaten erbjuda fiskefartyg som använder selektiva redskap som eliminerar oönskade bifångster incitament inom ramen för de fiskemöjligheter som tilldelats medlemsstaten.
6. Medlemsstaterna får fastställa avgifter för utnyttjandet av de individuella fiskemöjligheterna som ett bidrag till kostnaderna för fiskeriförvaltningen.

Artikel 30

Register över överlåtbara fiskenyttjanderätter och individuella fiskemöjligheter

Medlemsstaterna ska upprätta och föra ett register över överlåtbara fiskenyttjanderätter och individuella fiskemöjligheter.

Artikel 31

Överlåtande av överlåtbara fiskenyttjanderätter

1. Godkända innehavare av överlåtbara fiskenyttjanderätter får i en medlemsstat sinsemellan överlåta överlåtbara fiskenyttjanderätter, både avseende hela nyttjanderätten eller delar av denna.
2. Medlemsstaterna får tillåta överlåtande av överlåtbara fiskenyttjanderätter till och från andra medlemsstater.

Artikel 32

Leasing av individuella fiskemöjligheter

1. Individuella fiskemöjligheter får leasas inom en medlemsstat, både avseende hela fiskemöjligheter eller delar av dessa.
2. Medlemsstaterna får tillåta leasing av individuella fiskemöjligheter till och från andra medlemsstater.

Artikel 33

Fördelning av fiskemöjligheter som inte omfattas av systemet med överlåtbara fiskenyttjanderätter

1. Varje medlemsstat ska besluta hur de fiskemöjligheter som den har tilldelats i enlighet med artikel 16, och som inte omfattas av systemet med överlåtbara fiskenyttjanderätter, ska fördelas till de fartyg som för dess flagg. Medlemsstaten ska underrätta kommissionen om fördelningsmetoden.
2. Medlemsstaterna får, efter att ha underrättat kommissionen, sinsemellan helt eller delvis byta de fiskemöjligheter som tilldelats dem.

DEL V

ANPASSNING AV FISKEKAPACITETEN

Artikel 34

Anpassning av fiskekapaciteten

1. Medlemsstaterna ska vidta åtgärder för att anpassa fiskekapaciteten för sina flottor så att det uppnås en effektiv balans mellan fiskekapaciteten och fiskemöjligheterna.
2. Utträde ur flottan med offentligt stöd inom ramen för Europeiska fiskerifondens programperiod 2007–2013 ska endast tillåtas om fiskelicensen och fisketillstånden först har dragits in.
3. Fiskekapaciteten för de fiskefartyg som tas ur bruk med offentligt stöd ska inte ersättas.

4. Medlemsstaterna ska se till att deras flottors fiskekapacitet från och med den 1 januari 2013 inte vid någon tidpunkt överskrider de tak för fiskekapaciteten som fastställs i enlighet med artikel 35.

Artikel 35

Förvaltning av fiskekapaciteten

1. Samtliga medlemsstaters flottor ska omfattas av de tak för fiskekapacitet som anges i bilaga II.
2. Medlemsstaterna får begära att kommissionen undantar fiskefartyg som omfattas av systemet med överlåtbara fiskenyttjanderätter enligt artikel 27 från de fiskekapacitetstak som fastställs i enlighet med punkt 1. I sådana fall ska fiskekapacitetstaken räknas om så att endast de fartyg ingår som inte omfattas av systemet med överlåtbara fiskenyttjanderätter.
3. Kommissionen ska ha befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 55 vad gäller omräkningen av fiskekapacitetstaken enligt punkterna 1 och 2.

Artikel 36

Register över fiskefartyg

1. Var och en av medlemsstaterna ska, för de unionsfiskefartyg som för dess flagg, registrera den information om fartygens egenskaper och verksamhet som krävs för förvaltningen av de åtgärder som fastställs i denna förordning.
2. Medlemsstaterna ska göra den information som avses i punkt 1 tillgänglig för kommissionen.
3. Kommissionen ska upprätta ett register över unionens fiskeflotta, vilket ska innehålla den information som kommissionen får in i enlighet med punkt 2.
4. Informationen i registret över unionens fiskeflotta ska göras tillgänglig för alla medlemsstater. Kommissionen ska ha befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 55 vad gäller definitionen av den information som avses i punkt 1.
5. Kommissionen ska fastställa tekniska driftskrav för överföringen av den information som avses i punkterna 2, 3 och 4. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 56.

DEL VI

EN VETENSKAPLIG BAS FÖR FISKERIFÖRVALTNINGEN

Artikel 37

Datakrav för fiskeriförvaltningen

1. Medlemsstaterna ska samla in de biologiska, tekniska, miljörelaterade och socioekonomiska data som krävs för ekosystemansatsen i fiskeriförvaltningen,

förvalta dem och ställa dem till förfogande för slutanvändarna av vetenskapliga uppgifter, inbegripet de organ som utses av kommissionen. Datan ska särskilt möjliggöra utvärdering av

- (a) de utnyttjade marina biologiska resursernas tillstånd,
- (b) fiskenivån och fiskeverksamhetens inverkan på de marina biologiska resurserna och de marina ekosystemen, och
- (c) fiske-, vattenbruks- och beredningssektorernas socioekonomiska prestation i och utanför unionens vatten.

2. Medlemsstaterna ska

- (a) säkerställa att insamlade data är korrekta och tillförlitliga,
- (b) se till att samma data inte samlas in flera gånger för olika ändamål,
- (c) se till att insamlade data lagras säkert och i tillämpliga fall skyddas och görs konfidentiella,
- (d) se till att kommissionen eller de organ som utsetts av kommissionen har tillträde till de nationella databaser och system som används för bearbetning av insamlade data så att de kan kontrollera att datan finns och deras kvalitet.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa nationell samordning av insamlingen och förvaltningen av vetenskapliga data för fiskeriförvaltningen. De ska för detta ändamål utse en nationell korrespondent och organisera ett årligt nationellt samordningsmöte. Kommissionen ska underrättas om den nationella samordningsverksamheten och bjudas in till samordningsmötena.

4. Medlemsstaterna ska samordna datainsamlingen med andra medlemsstater i samma region och göra allt som står i dess makt för att samordna sina åtgärder med tredjeländer som har överhöghet eller jurisdiktion över vattnen i samma region.

5. Insamlingen, förvaltningen och användningen av data för perioden 2014–2020 ska ske inom ramen för ett flerårigt program. Ett sådant flerårigt program ska omfatta mål för insamlade datas precision samt aggregeringsnivåerna för insamlingen, förvaltningen och användningen av sådana data.

6. Kommissionen ska ha befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 55 för att specificera målen för insamlade datas precision och fastställa aggregeringsnivåerna för insamlingen, förvaltningen och användningen av sådana data, för fleråriga program enligt punkt 5.

7. Kommissionen ska fastställa driftskrav för överföringen av de insamlade uppgifterna. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 56.

Artikel 38
Forskningsprogram

1. Medlemsstaterna ska anta nationella program för vetenskaplig insamling av fiskeridata samt för forskning och innovation. De ska samordna sin insamling av fiskeridata och sin forsknings- och innovationsverksamhet med andra forsknings- och innovationsramar i medlemsstaterna eller på unionsnivå.
2. Medlemsstaterna ska säkerställa tillgången till den kompetens och de personalresurser som behövs för den vetenskapliga rådgivningsprocessen.

DEL VII
EXTERN POLITIK

AVDELNING I
INTERNATIONELLA FISKERIORGANISATIONER

Artikel 39
Mål

1. Unionen ska delta i den verksamhet som bedrivs i internationella organisationer för fiskerifrågor, inbegripet regionala fiskeriförvaltningsorganisationer, i linje med internationella åtaganden och politiska mål och i överensstämmelse med de mål som fastställs i artiklarna 2 och 3.
2. Unionens ståndpunkter i internationella organisationer för fiskerifrågor och de regionala fiskeriförvaltningsorganisationerna ska baseras på bästa tillgängliga vetenskapliga rådgivning för att garantera att fiskeriresurserna bevaras eller återställs över de nivåer som krävs för maximalt hållbart uttag.
3. Unionen ska aktivt bidra till och stödja utvecklingen av vetenskaplig kunskap och rådgivning i regionala fiskeriförvaltningsförvaltningsorganisationer och internationella organisationer.

Artikel 40
Överensstämmelse med internationella bestämmelser

Unionen ska samarbeta med tredjeländer och internationella organisationer för fiskerifrågor, inklusive regionala fiskeriförvaltningsorganisationer, för att stärka efterlevnaden av de åtgärder som vidtas av sådana internationella organisationer.

AVDELNING II

AVTAL OM HÅLLBART FISKE

Artikel 41

Principer och mål för avtal om hållbart fiske

1. Avtal om hållbart fiske med tredjeländer ska fastställa en rättslig, ekonomisk och miljömässig styrningsram för fiskeverksamhet som bedrivs av unionsfiskefartyg i tredjeländers vatten.
2. Unionsfiskefartyg ska endast fånga återstoden av den tillåtna fångstmängd som fastställts av tredjelandet enligt artikel 62.2 i Förenta nationernas havsrättskonvention på grundval av bästa tillgängliga vetenskapliga rådgivning och relevant information som utbyts mellan unionen och det berörda tredjelandet om den totala fiskeansträngningen för de berörda bestånden, vilket ska säkerställa att fiskeriresurserna upprätthålls över de nivåer som krävs för maximalt hållbart uttag.
3. Respekten för de demokratiska principerna och för de mänskliga rättigheterna enligt den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna och andra relevanta internationella instrument på detta område, och för rättsstatsprincipen, ska utgöra en väsentlig del av avtal om hållbart fiske, och avtalen ska innehålla en särskild klausul om mänskliga rättigheter.

Artikel 42

Ekonomiskt stöd

1. Unionen ska genom avtal om hållbart fiske tillhandahålla ekonomiskt stöd till tredjeländer för att
 - (a) betala delar av kostnaden för tillgång till fiskeriresurser i tredjeländers vatten, och
 - (b) upprätta en styrningsram, som även omfattar inrättandet och upprätthållandet av nödvändiga vetenskaps- och forskningsinstitutioner, kapacitet för kontroll och övervakning samt andra kapacitetsuppbyggande åtgärder av betydelse för utvecklingen av en hållbar fiskeripolitik som drivs av tredjelandet. Denna typ av finansiellt bistånd ska villkoras till uppnåendet av specifika resultat.

DEL VIII

VATTENBRUK

Artikel 43

Främjande av vattenbruk

1. Kommissionen ska senast 2013 ha utarbetat icke-bindande strategiska unionsriktlinjer med gemensamma prioriteringar och mål för vattenbruksverksamhetens utveckling, i syfte att främja hållbarhet och bidra till en

tryggad livsmedelsförsörjning, tillväxt och sysselsättning. Sådana strategiska riktlinjer bör beakta medlemsstaternas relativa utgångslägen och olika förutsättningar, och ska ligga till grund för fleråriga nationella strategiska planer som syftar till att

- (a) stärka vattenbruksnäringens konkurrenskraft och stödja utveckling och innovation i sektorn,
 - (a) uppmuntra ekonomisk verksamhet,
 - (b) främja diversifiering och förbättrad livskvalitet i kust- och landsbygdsområden, och
 - (c) skapa lika konkurrensvillkor för vattenbruksaktörer vad gäller tillträde till vatten och områden.
2. Medlemsstaterna ska senast 2014 utarbeta en flerårig nationell strategisk plan för vattenbruksverksamhetens utveckling på deras territorium.
3. Den fleråriga nationella strategiska planen ska omfatta medlemsstatens mål och åtgärderna för att uppnå dessa mål.
4. Fleråriga nationella strategiska planer ska i synnerhet syfta till följande:
- (a) Administrativ förenkling, i synnerhet när det gäller licenser.
 - (b) Säkerhet för vattenbruksaktörerna vad gäller tillträde till vatten och områden.
 - (c) Indikatorer för miljömässig, ekonomisk och social hållbarhet.
 - (d) Bedömning av andra eventuella gränsöverskridande effekter på angränsande medlemsstater.
5. Medlemsstaterna ska utbyta information och bästa praxis genom en öppen metod för samordning av de nationella åtgärder som ingår i de fleråriga strategiska planerna.

Artikel 44

Samråd med rådgivande nämnder

En rådgivande nämnd för vattenbruk ska inrättas i enlighet med artikel 53.

DEL IX

DEN GEMENSAMMA MARKNADSORDNINGEN

Artikel 45

Mål

1. En gemensam marknadsordning för fiskeri- och vattenbruksprodukter ska inrättas för att

- (a) bidra till förverkligandet av de mål som fastställs i artiklarna 2 och 3,
 - (b) hjälpa fiskeri- och vattenbruksnäringen att tillämpa den gemensamma fiskeripolitiken på rätt nivå,
 - (c) stärka konkurrenskraften för unionens fiskeri- och vattenbruksnäring, i synnerhet producenterna,
 - (d) förbättra öppenheten och insynen på marknaderna, särskilt när det gäller ekonomisk kunskap om och förståelse för unionsmarknaderna för fiskeri- och vattenbruksprodukter längs hela distributionskedjan samt konsumenternas medvetenhet, och
 - (e) bidra till att säkerställa lika konkurrensvillkor för alla produkter som saluförs i unionen genom att främja ett hållbart utnyttjande av fiskeresurser.
2. Den gemensamma marknadsordningen ska gälla för de fiskeri- och vattenbruksprodukter som förtecknas i bilaga I till [förordningen om den gemensamma marknadsordningen för fiskeri- och vattenbruksprodukter] och som saluförs i unionen.
3. Den gemensamma marknadsordningen ska i synnerhet omfatta
- (a) näringens organisation inbegripet marknadsstabiliserande åtgärder, och
 - (b) gemensamma handelsnormer.

DEL X

KONTROLL OCH TILLSYN

Artikel 46

Mål

1. Efterlevnaden av den gemensamma fiskeripolitikens bestämmelser ska säkerställas genom ett effektivt system för fiskerikontroll inom unionen, inbegripet bekämpning av olagligt, orapporterat och oreglerat fiske (IUU-fiske).
2. Systemet för fiskerikontroll inom unionen ska i synnerhet baseras på
 - (a) en global och integrerad ansats,
 - (b) användning av modern teknik för att kontrollera tillgången till och kvaliteten på fiskeridata,
 - (c) en riskbaserad strategi som fokuseras på systematiska och automatiserade korskontroller av alla tillgängliga data av relevans,
 - (d) utveckling av ett klimat bland aktörerna som utmärks av att bestämmelserna efterlevs, och

- (e) införande av effektiva, proportionella och avskräckande påföljder.

Artikel 47

Pilotprojekt för ny kontrollteknik och nya system för datahantering

1. Kommissionen och medlemsstaterna får genomföra pilotprojekt om ny kontrollteknik och nya system för datahantering.
2. Kommissionen ska ha befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 55 vad gäller regler för genomförande av pilotprojekt avseende ny kontrollteknik och nya system för datahantering.

Artikel 48

Bidrag till kostnaderna för kontroll, inspektion och tillsyn

Medlemsstaterna får ålägga innehavare av fiskelicens för fiskefartyg med en total längd på tolv meter eller mer som för deras flagg att bidra proportionellt till kostnaderna för genomförandet av unionens system för fiskerikontroll.

DEL XI FINANSIERINGSINSTRUMENT

Artikel 49

Mål

Ekonomiskt bistånd från unionen får beviljas för att bidra till förverkligandet av de mål som fastställs i artiklarna 2 och 3.

Artikel 50

Villkor för ekonomiskt bistånd till medlemsstater

1. En förutsättning för ekonomiskt bistånd från unionen till medlemsstaterna är att medlemsstaterna följer reglerna i den gemensamma fiskeripolitiken.
2. Om medlemsstaterna inte följer reglerna i den gemensamma fiskeripolitiken kan det leda till att betalningar avbryts eller ställs in eller att en finansiell korrigering tillämpas på unionens ekonomiska bistånd inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken. Sådana åtgärder ska stå i proportion till den bristande överensstämmelsens art, omfattning, varaktighet och upprepning.

Artikel 51
Villkor för ekonomiskt bistånd till aktörer

1. En förutsättning för ekonomiskt bistånd från unionen till aktörer är att dessa följer reglerna i den gemensamma fiskeripolitiken.
2. Aktörers allvarliga överträdelser av reglerna i den gemensamma fiskeripolitiken ska medföra att de tillfälligt eller permanent avstängs från tillgång till ekonomiskt bistånd från unionen och/eller att det görs avdrag. Sådana åtgärder ska stå i proportion till allvarliga överträdelserns omfattning, varaktighet och upprepning.
3. Medlemsstaterna ska se till att ekonomiskt bistånd från unionen endast beviljas om den berörda aktören inte har belagts med påföljder för allvarliga överträdelser under den ettårsperiod som föregår tillämpningsdagen för det ekonomiska biståndet från unionen.

DEL XII
RÅDGIVANDE NÄMNDER

Artikel 52
Rådgivande nämnder

1. Rådgivande nämnder inrättas för vart och ett av de behörighetsområden som fastställs i bilaga III, vilket ska främja att alla berörda parter företräds på ett väl avvägt sätt och bidra till att de mål som fastställs i artiklarna 2 och 3 uppnås.
2. Kommissionen ska ha rätt att anta delegerade akter i enlighet med artikel 55 när det gäller ändringar av bilaga III för att ändra behörighetsområden, skapa nya behörighetsområden för rådgivande nämnder eller skapa nya rådgivande nämnder.
3. Varje rådgivande nämnd ska fastställa sin egen arbetsordning.

Artikel 53
De rådgivande nämndernas uppgifter

1. De rådgivande nämnderna får
 - (a) lämna rekommendationer och förslag till kommissionen eller berörda medlemsstater om frågor som rör fiskeriförvaltning och vattenbruk,
 - (b) informera kommissionen och medlemsstaterna om problem som rör fiskeriförvaltning och vattenbruk inom deras behörighetsområde, och
 - (c) i nära samarbete med forskare bidra till insamling, tillhandahållande och analys av de data som behövs för utvecklingen av bevarandeåtgärder.

2. Kommissionen och, när så är lämpligt, den berörda medlemsstaten, ska inom rimlig tid lämna svar på varje rekommendation, förslag eller information som mottas i enlighet med punkt 1.

Artikel 54

De rådgivande nämndernas sammansättning, funktion och finansiering

1. Rådgivande nämnder ska bestå av organisationer som företräder fiskeriaktörer och andra intressegrupper som påverkas av den gemensamma fiskeripolitiken.
2. Varje rådgivande nämnd ska bestå av en generalförsamling och en verkställande kommitté och ska anta de åtgärder som krävs för dess organisation och för att säkerställa öppenhet och insyn och respekt för alla åsikter som uttrycks.
3. Rådgivande nämnder får såsom organisationer som arbetar för mål av allmänt europeiskt intresse ansöka om ekonomiskt bistånd från unionen.
4. Kommissionen ska ha rätt att anta delegerade akter i enlighet med artikel 55 vad gäller de rådgivande nämndernas sammansättning och funktion.

DEL XIII FÖRFARANDBESTÄMMELSER

Artikel 55

Utövande av delegering

1. Kommissionens rätt att anta delegerade akter gäller på de villkor som fastställs i denna artikel.
2. Den delegering av befogenheter som avses i artiklarna 12.3, 15.4, 20.1 och 20.2, 24.1 och 24.2, 35.3, 36.4, 37.7, 47.2, 52.2 och 54.4 gäller tills vidare från och med den 1 januari 2013.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 12.3, 15.4, 20.1 och 20.2, 24.1 och 24.2, 35.3, 36.4, 37.7, 47.2, 52.2 och 54.4 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Beslutet om återkallande avslutar delegeringen av de befogenheter som anges i beslutet. Beslutet får verkan dagen efter det att beslutet har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid en senare tidpunkt som anges i beslutet. Beslutet påverkar inte sådana delegerade akter som redan trätt i kraft.
4. När kommissionen antagit en delegerad akt ska den samtidigt underrätta Europaparlamentet och rådet.
5. En delegerad akt som antagits i enlighet med artiklarna 12.3, 15.4, 20.1 och 20.2, 24.1 och 24.2, 35.3, 36.4, 37.7, 47.2, 52.2 och 54.4 ska träda i kraft endast om Europaparlamentet eller rådet inte har gjort några invändningar inom två månader från det att akten anmälades till Europaparlamentet och rådet, eller om

Europaparlamentet och rådet, innan den perioden löpt ut, har informerat kommissionen om att de inte har några invändningar. Denna period ska förlängas med två månader om Europaparlamentet eller rådet så begär.

Artikel 56

Genomförande

Kommissionen ska bistås av kommittén för fiske och vattenbruk i genomförandet av den gemensamma fiskeripolitikens regler. Det ska röra sig om en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Del XIV SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 57

Upphävanden

1. Förordning (EG) nr 2371/2002 ska upphöra att gälla.

Hänvisningar till den upphävda förordningen ska anses som hänvisningar till den här förordningen.
2. Beslut (EG) nr 2004/585 ska upphöra att gälla när de regler som antas enligt artiklarna 51.4 och 52.4 träder i kraft.
3. Artikel 5 i förordning (EG) nr 1954/2003 ska utgå.
4. Förordning (EG) nr 199/2008 ska upphöra att gälla.
5. Förordning (EG) nr 639/2004 ska upphöra att gälla.

Artikel 58

Övergångsåtgärder

Utan hinder av artikel 57.4 ska förordning (EG) nr 199/2008 även i fortsättningen tillämpas på de nationella program som antas för insamling och hantering av data för åren 2011–2013.

Artikel 59

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2013.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

BILAGA I
TILLTRÄDE TILL KUSTVATTEN ENLIGT DEFINITIONEN I ARTIKEL 6.2

1. FÖRENADE KUNGARIKETS KUSTVATTEN

A. TILLTRÄDE FÖR FRANKRIKE

Geografiskt område	Art	Mängd eller särskilda karaktäristika
Förenade kungarikets kust (6–12 sjömil)		
1. Berwick-upon-Tweed österut Coquet Island österut	Sill	Obegränsat
2. Flamborough Head österut Spurn Head österut	Sill	Obegränsat
3. Lowestoft österut Lyme Regis söderut	Samtliga arter	Obegränsat
4. Lyme Regis söderut Eddystone söderut	Demersalt fiske	Obegränsat
5. Eddystone söderut Longships åt sydväst	Demersalt fiske Kammusslor Hummer Languster	Obegränsat Obegränsat Obegränsat Obegränsat
6. Longships åt sydväst Hartland Point åt nordväst	Demersalt fiske Languster Hummer	Obegränsat Obegränsat Obegränsat
7. Från Hartland Point till en linje dragen från	Demersalt	Obegränsat

nordspetsen på Lundy Island	fiske	
8. Från en linje väster om Lundy Island till Cardigan Harbour	Samtliga arter	Obegränsat
9. Point Lynas norrut Morecambe Light Vessel österut	Samtliga arter	Obegränsat
10. County Down	Demersalt fiske	Obegränsat
11. New Island åt nordost Sanda Island åt sydväst	Samtliga arter	Obegränsat
12. Port Stewart norrut Barra Head västerut	Samtliga arter	Obegränsat
13. Latitud 57°40'N Butt of Lewis västerut	Samtliga arter utom skaldjur	Obegränsat
14. St Kilda, Flannan Islands	Samtliga arter	Obegränsat
15. Väster om en linje som förbinder Butt of Lewis fyr med punkten 59°30'N, 5°45'V	Samtliga arter	Obegränsat

B. TILLTRÄDE FÖR IRLAND

Geografiskt område **Art** **Mängd eller särskilda karaktäristika**

Förenade kungarikets kust (6–12 sjömil)		
1. Point Lynas norrut Mull of Galloway söderut	Demersalt fiske Havskräfta	Obegränsat Obegränsat
2. Mull of Oa västerut Barra Head västerut	Demersalt fiske Havskräfta	Obegränsat Obegränsat

C. TILLTRÄDE FÖR TYSKLAND

Geografiskt område	Art	Mängd eller särskilda karaktäristika
Förenade kungarikets kust (6–12 sjömil)		
1. Öster om Shetlandsöarna och Fair Isle mellan linjer dragna rakt åt sydost från Sumburgh Heads fyr rakt åt nordost från Skroos fyr och rakt åt sydväst från Skadans fyr	Sill	Obegränsat
2. Berwick-upon-Tweed österut Whitby High fyr österut	Sill	Obegränsat
3. North Forelands fyr österut Dungeness nya fyr söderut	Sill	Obegränsat
4. Zonen omkring St Kilda	Sill Makrill	Obegränsat Obegränsat
5. Butt of Lewis fyr västerut till den linje där Butt of Lewis fyr går samman med punkten 59°30'N, 5°45'V	Sill	Obegränsat
6. Zonen omkring North Rona och Sulisker (Sulasgeir)	Sill	Obegränsat

D. TILLTRÄDE FÖR NEDERLÄNDERNA

Geografiskt område	Art	Mängd eller särskilda karaktäristika
Förenade kungarikets kust (6–12 sjömil)		
1. Öster om Shetlandsöarna och Fair Isle mellan linjer dragna rakt åt sydost från Sumburgh Heads fyr rakt åt nordost från Skroos fyr och rakt åt sydväst från Skadans fyr	Sill	Obegränsat
2. Berwick-upon-Tweed österut, Flamborough Head österut	Sill	Obegränsat
3. North Foreland österut, Dungeness nya fyr söderut	Sill	Obegränsat

E. TILLTRÄDE FÖR BELGIEN

Geografiskt område	Art	Mängd eller
--------------------	-----	-------------

		särskilda karaktäristika
Förenade kungarikets kust (6–12 sjömil)		
1. Berwick-upon-Tweed österut Coquet Island österut	Sill	Obegränsat
2. Cromer norrut North Foreland österut	Demersalt fiske	Obegränsat
3. North Foreland österut Dungeness nya fyr söderut	Demersalt fiske Sill	Obegränsat Obegränsat
4. Dungeness nya fyr söderut, Selsey Bill söderut	Demersalt fiske	Obegränsat
5. Straight Point åt sydost South Bishop åt nordväst	Demersalt fiske	Obegränsat

2. IRLANDS KUSTVATTEN

A. TILLTRÄDE FÖR FRANKRIKE

Geografiskt område

Art

Mängd eller särskilda karaktäristika

Irlands kust (6–12 sjömil)

1. Erris Head åt nordväst Sybil Point västerut	Demersalt fiske Havskräfta	Obegränsat Obegränsat
2. Mizen Head söderut Stags söderut	Demersalt fiske Havskräfta Makrill	Obegränsat Obegränsat Obegränsat
3. Stags söderut Cork söderut	Demersalt fiske Havskräfta	Obegränsat Obegränsat

	Makrill	Obegränsat
	Sill	Obegränsat
4. Cork söderut, Carnsore Point söderut	Samtliga arter	Obegränsat
5. Carnsore Point söderut, Haulbowline åt sydost	Samtliga arter	Obegränsat
	utom skaldjur	

B. TILLTRÄDE FÖR FÖRENADE KUNGARIKET

Geografiskt område	Art	Mängd eller särskilda karaktäristika
Irlands kust (6–12 sjömil)		
1. Mine Head söderut Hook Point	Demersalt fiske	Obegränsat
	Sill	Obegränsat
	Makrill	Obegränsat
2. Hook Point Carlingford Lough	Demersalt fiske	Obegränsat
	Sill	Obegränsat
	Makrill	Obegränsat
	Havskräfta	Obegränsat
	Kammusslor	Obegränsat

C. TILLTRÄDE FÖR NEDERLÄNDERNA

Geografiskt område	Art	Mängd eller särskilda karaktäristika
Irlands kust (6–12 sjömil)		
1. Stags söderut	Sill	Obegränsat
Carnsore Point söderut	Makrill	Obegränsat

D. TILLTRÄDE FÖR TYSKLAND

Geografiskt område	Art	Mängd eller särskilda karaktäristika
Irlands kust (6-12 sjömil)		
1. Old Head of Kinsale söderut Carnsore Point söderut	Sill	Obegränsat
2. Cork söderut Carnsore Point söderut	Makrill	Obegränsat

E. TILLTRÄDE FÖR BELGIEN

Geografiskt område	Art	Mängd eller särskilda karaktäristika
Irlands kust (6–12 sjömil)		
1. Cork söderut Carnsore Point söderut	Demersalt fiske	Obegränsat
2. Wicklow Head österut Carlingford Lough åt sydost	Demersalt fiske	Obegränsat

3. BELGIENS KUSTVATTEN

Geografiskt område	Medlemsstat	Art	Mängd eller särskilda karaktäristika
3–12 sjömil	Nederländerna	Samtliga arter	Obegränsat
	Frankrike	Sill	Obegränsat

4. DANMARKS KUSTVATTEN

Geografiska områden	Medlemsstat	Art	Mängd eller särskilda karaktäristik
---------------------	-------------	-----	-------------------------------------

			a
Nordsjökusten (dansk-tyska gränsen till Hanstholm) (6–12 sjömil)	Tyskland	Plattfisk Räkor	Obegränsat Obegränsat
Dansk-tyska gränsen till Blåvands Huk	Nederländerna	Plattfisk Rundfisk	Obegränsat Obegränsat
Blåvands Huk till Bovbjerg	Belgien	Torsk	Obegränsat endast under juni och juli
		Kolja	Obegränsat endast under juni och juli
	Tyskland	Plattfisk	Obegränsat
	Nederländerna	Rödspätta	Obegränsat
		Tunga	Obegränsat
Thyborøn till Hanstholm	Belgien	Vitling	Obegränsat endast under juni och juli
		Rödspätta	Obegränsat endast under juni och juli
	Tyskland	Plattfisk	Obegränsat
		Skarpsill	Obegränsat
		Torsk	Obegränsat
		Gråsej	Obegränsat
		Kolja	Obegränsat
		Makrill	Obegränsat
		Sill	Obegränsat

			Vitling	Obegränsat
		Nederländerna	Torsk	Obegränsat
			Rödspätta	Obegränsat
			Tunga	Obegränsat
Skagerrak (Hanstholm till Skagen) (4–12 sjömil)		Belgien	Rödspätta	Obegränsat endast under juni och juli
		Tyskland	Plattfisk	Obegränsat
			Skarpsill	Obegränsat
			Torsk	Obegränsat
			Gråsej	Obegränsat
			Kolja	Obegränsat
			Makrill	Obegränsat
			Sill	Obegränsat
			Vitling	Obegränsat
		Nederländerna	Torsk	Obegränsat
			Rödspätta	Obegränsat
			Tunga	Obegränsat
Kattegatt (3–12 sjömil)		Tyskland	Torsk	Obegränsat
			Plattfisk	Obegränsat
			Havskräfta	Obegränsat
			Sill	Obegränsat
Norr om Zeeland till parallelen för latituden som går genom Forsnæs fyr		Tyskland	Skarpsill	Obegränsat
Österjön (inklusive Bälten, Öresund, Bornholm) 3–12 sjömil		Tyskland	Plattfisk	Obegränsat

		Torsk	Obegränsat
		Sill	Obegränsat
		Skarpsill	Obegränsat
		Ål	Obegränsat
		Lax	Obegränsat
		Vitling	Obegränsat
		Makrill	Obegränsat
Skagerrak (4–12 sjömil)	Sverige	Samtliga arter	Obegränsat
Kattegatt (3 (☐)–12 sjömil)	Sverige	Samtliga arter	Obegränsat
Österjön (3–12 sjömil)	Sverige	Samtliga arter	Obegränsat
(*) Mätt från kustlinjen.			

5. TYSKLANDS KUSTVATTEN

Geografiskt område	Medlemsstat	Art	Mängd eller särskilda karaktäristika
Nordsjökusten (3–12 sjömil) Samtliga kuster	Danmark	Demersalt fiske	Obegränsat
		Skarpsill	Obegränsat
		Tobisfiskar	Obegränsat
Nederländerna	Demersalt fiske		
		Räkor	Obegränsat

Dansktyska gränsen till den norra änden av Amrum vid 54°43'N	Danmark	Räkor	Obegränsat
Zonen omkring Helgoland	Förenade Kungariket	Torsk	Obegränsat
		Rödspätta	Obegränsat
Östersjökusten (3–12 sjömil)	Danmark	Torsk	Obegränsat
		Rödspätta	Obegränsat
		Sill	Obegränsat
		Skarpsill	Obegränsat
		Ål	Obegränsat
		Vitling	Obegränsat
		Makrill	Obegränsat

6. FRANKRIKES OCH DE UTOMEUROPEISKA FRANSKA DEPARTEMENTENS KUSTVATTEN

Geografiskt område	Medlemsstat	Art	Mängd eller särskilda karaktäristika
Nordöstra Atlantkusten (6–12 sjömil)			
Franskelgiska gränsen öster om departementet Manche (Vire-Grandcamp les Bains mynning 49° 23' 30" N-1° 2 'VNNO)	Belgien	Demersalt fiske	Obegränsat
		Kammusslor	Obegränsat
	Nederländerna	Samtliga arter	Obegränsat
Dunkerque (2°20'O) till Cap d'Antifer (0°10'O)	Tyskland	Sill	Obegränsat endast under oktober-december

Franskbelgiska gränsen till Cap d'Alprech västerut (50°42'30"N - 1°33'30"O)	Förenade Kungariket	Sill	Obegränsat
Atlantkusten (6–12 sjömil)			
Spanskfranska gränsen till 46° 08' N	Spanien	Ansjovis	Riktat fiske, obegränsat endast 1 mars–30 juni
			Fiske efter levande bete, endast 1 juli – 31 oktober.
		Sardiner	Obegränsat endast 1 januari – 28 februari och 1 juli – 31 december,
			Dessutom måste verksamhet som rör ovannämnda arter bedrivas i enlighet med och inom de begränsningar för verksamheten som gällde 1984.
Medelhavskusten (6–12 sjömil)			
Spanska gränsen Cap Leucate	Spanien	Samtliga arter	Obegränsat

7. SPANIENS KUSTVATTEN

Geografiskt område	Medlemsstat	Art	Mängd eller särskilda karaktäristika
Atlantkusten (6–12 sjömil)			

Franskspanska gränsen till Cap Mayors fyr (3° 47' V)	Frankrike	Pelagiska arter	Obegränsat i enlighet med och inom de begränsningar för verksamheten som gällde 1984
Medelhavskusten (6–12 sjömil)			
Franska gränsen/Cap Creus	Frankrike	Samtliga arter	Obegränsat

8. NEDERLÄNDERNAS KUSTVATTEN

Geografiskt område	Medlemsstat	Art	Mängd eller särskilda karaktäristika
(3–12 sjömil) hela kusten	Belgien	Samtliga arter	Obegränsat

Danmark	Demersalt fiske	Obegränsat
	Skarpsill	Obegränsat
	Tobisfiskar	Obegränsat
	Taggmakrill	Obegränsat
Tyskland	Torsk	Obegränsat
	Räkor	Obegränsat

(6–12 sjömil) hela kusten	Frankrike	Samtliga arter	Obegränsat
Texels sydpunkt västerut till gränsen mellan Nederländerna och Tyskland	Förenade Kungariket	Demersalt fiske	Obegränsat

9. FINLANDS KUSTVATTEN

Geografiskt område	Medlemsstat	Art	Mängd eller särskilda karaktäristika
Östersjön (4–12 sjömil) (*)	Sverige	Samtliga arter	Obegränsat
(*) 3–12 sjömil runt Bogskär.			

10. SVERIGES KUSTVATTEN

Geografiskt område	Medlemsstat	Art	Mängd eller särskilda karaktäristika
Skagerrak (4–12 sjömil)	Danmark	Samtliga arter	Obegränsat
Kattegat (3 (*)–12 sjömil)	Danmark	Samtliga arter	Obegränsat
Östersjön (4–12 sjömil)	Danmark	Samtliga arter	Obegränsat
	Finland	Samtliga arter	Obegränsat
(*) Mätt från kustlinjen.			

BILAGA II FISKEKAPACITETSTAK

Kapacitetstak (baserat på situationen den 31 december 2010)		
Medlemsstat	GT	kW
Belgien	18 911	51 585
Bulgarien	8 448	67 607
Danmark	88 528	313 341
Tyskland	71 114	167 089
Estland	22 057	53 770

Irland	77 254	210 083
Grekland	91 245	514 198
Spanien (inklusive de yttersta randområdena)	446 309	1 021 154
Frankrike (inklusive de yttersta randområdena)	219 215	1 194 360
Italien	192 963	1 158 837
Cypern	11 193	48 508
Lettland	49 067	65 196
Litauen	73 489	73 516
Malta	15 055	96 912
Nederländerna	166 384	350 736
Polen	38 376	92 745
Portugal (inklusive de yttersta randområdena)	115 305	388 054
Rumänien	1 885	6 716
Slovenien	1 057	10 974
Finland	18 187	182 385
Sverige	42 612	210 744
Förenade kungariket	235 570	924 739
EU:s yttersta randområden	GT	kW
Spanien		
Kanarieöarna: L < 12 m. EU-vatten	2 649	21 219
Kanarieöarna: L > 12 m. EU-vatten	3 059	10 364
Kanarieöarna: L > 12 m. Internationellt vatten och tredjeländers vatten	28 823	45 593
Frankrike		
Réunion: Demersala och pelagiska arter.. L < 12 m	1 050	19 320

Réunion: Pelagiska arter. L > 12 m	10.002	31 465
Franska Guyana: Demersala och pelagiska arter. Längd < 12 m	903	11 644
Franska Guyana: Räktrålare	7 560	19 726
Franska Guyana: Pelagiska arter. Offshorefartyg.	3 500	5 000
Martinique: Demersala och pelagiska arter. L < 12 m	5 409	142 116
Martinique: Pelagic species. L > 12 m	1 046	3 294
Guadeloupe: Demersal and pelagic species. L < 12 m	6 188	162 590
Guadeloupe: Pelagiska arter. L > 12 m	500	1 750
Portugal		
Madeira: Demersala arter. L < 12 m	617	4 134
Madeira: Demersala och pelagiska arter. L > 12 m	4 114	12 734
Madeira: Pelagiska arter. Not/vad. L > 12 m	181	777
Azorena: Demersala arter. L < 12 m	2 626	29 895
Azorena: Demersala och pelagiska arter. L > 12 m	12 979	25 721

L = största längd

BILAGA III **RÅDGIVANDE NÄMNDER**

Den rådgivande nämndens namn	Behörighetsområde
Östersjön	Ices-zonerna ³⁶ IIIb, IIIc och IIId
Medelhavet	Medelhavets marina vatten öster om linjen 5°36' Väst
Nordsjön	Ices-zonerna IV och IIIa
Nordvästliga vatten	Ices-zonerna V (utom Va och endast unionsvatten i Vb), VI och VII

³⁶ ICES-zoner (Internationella havsforskningsrådet) enligt förordning (EG) nr 218/2009.

Sydvästliga vatten	Ices-zonerna VIII, IX och X (vattnen runt Azorerna), och Cefaf-zonerna ³⁷ 34.1.1, 34.1.2 och 34.2.0 (vattnen runt Madeira och Kanarieöarna)
Pelagiska bestånd (blåvitling, makrill, taggmakrill, sill)	Alla behörighetsområden (utom Östersjön, Medelhavet och vattenbruk)
Fiske på öppet hav/fjärrfiske	All icke-unionsvatten
Vattenbruk	Vattenbruk, enligt definitionen i artikel 5

³⁷ CECAF-zoner (Östra centrala Atlanten eller FAO:s fiskeregion 34) enligt förordning (EG) No 216/2009.

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT FÖR FÖRSLAG

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

- 1.1. Förslagets eller initiativets beteckning
- 1.2. Berörda politikområden i den verksamhetsbaserade förvaltningen och budgeteringen
- 1.3. Typ av förslag eller initiativ
- 1.4. Mål
- 1.5. Motivering till förslaget eller initiativet
- 1.6. Tid under vilken åtgärden kommer att pågå respektive påverka resursanvändningen
- 1.7. Planerad metod för genomförandet

2. FÖRVALTNING

- 2.1. Bestämmelser om uppföljning och rapportering
- 2.2. Administrations- och kontrollsystem
- 2.3. Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oegentligheter/oriktigheter

3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

- 3.1. Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel
- 3.2. Beräknad inverkan på utgifterna
 - 3.2.1. Sammanfattning av den beräknade inverkan på utgifterna
 - 3.2.2. Beräknad inverkan på driftsanslagen
 - 3.2.3. Beräknad inverkan på de administrativa anslagen
 - 3.2.4. Förenlighet med den gällande fleråriga budgetramen
 - 3.2.5. Bidrag från tredje part
- 3.3. Beräknad inverkan på inkomsterna

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT FÖR FÖRSLAG

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

1.1. Förslagets eller initiativets beteckning

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om den gemensamma fiskeripolitiken

1.2. Berörda politikområden i den verksamhetsbaserade förvaltningen och budgeteringen³⁸

Politikområde 11: Havsfrågor och fiske

1.3. Typ av förslag eller initiativ

☐ Ny åtgärd

☐ Ny åtgärd som bygger på ett pilotprojekt eller en förberedande åtgärd³⁹

☐ Befintlig åtgärd vars genomförande förlängs i tiden

☒ Tidigare åtgärd som omformas till eller ersätts av en ny

1.4. Mål

1.4.1. Fleråriga strategiska mål för kommissionen som förslaget eller initiativet är avsett att bidra till

Ett resurseffektivt Europa

1.4.2. Specifika mål eller verksamheter inom den verksamhetsbudgeterade förvaltningen och budgeteringen som berörs

Särskilda mål

Att bidra till de mål som fastställs i artikel 39 i EUF-fördraget.

1. Att involvera aktörerna mer.

2. Säkerställa tillgången till vetenskapliga råd.

3. Modernisera och stärka kontrollen i hela unionen.

4. Granska kontroll- och inspektionsverksamheten i medlemsstaterna

5. Bidra till en förbättrad samordning av medlemsstaternas kontrollverksamhet genom Gemenskapens kontrollorgan för fiske

³⁸ Verksamhetsbaserad förvaltning och verksamhetsbaserad budgetering benämns ibland med de interna förkortningarna ABM respektive ABB.

³⁹ I den mening som avses i artikel 49.6 a respektive 49.6 b i budgetförordningen

Berörda verksamheter enligt den verksamhetsbaserade förvaltningen och budgeteringen.

Verksamhet ABB 11 04 01, 11 07 02, 11 08 01, 11 08 02 och 11 08 05

1.4.3. Verkan eller resultat som förväntas

Beskriv den verkan som förslaget eller initiativet förväntas få på de mottagare eller den del av befolkningen som berörs.

Hållbarhet är själva kärnan i den föreslagna reformen av den gemensamma fiskeripolitiken, med målet att fiskebestånden 2015 ska exploateras på nivån för maximal hållbar avkastning. Ett hållbart fiske leder till ökade fångster och vinstmarginaler och kommer att befria fångstsektorn från beroendet av offentligt stöd. Det kommer också att göra det lättare att uppnå stabila priser under öppet redovisade villkor, vilket också gagnar konsumenterna.

1.4.4. Indikatorer för bedömning av resultat eller verkan

Ange vilka indikatorer som ska användas för att följa upp hur förslaget eller initiativet genomförs.

Effekter på miljön: Bestånd på nivån för maximal hållbar avkastning, minskad överkapacitet och framsteg i genomförandet av överlåtbara fiskeandelar.

Ekonomiska verkningar: inkomster för aktörer i fångstsektorn, bruttoförelädlingsvärde, intäkter/nollresultat och nettovinstmarginal.

Sociala verkningar: Sysselsättning (heltidsekvivalenter) och besättningslöner per heltidsekvivalent.

1.5. Motivering till förslaget eller initiativet

1.5.1. Behov som ska tillgodoses på kort eller lång sikt

Den gemensamma fiskeripolitiken ska ge miljömässig, ekonomisk och social hållbarhet vad gäller utnyttjandet av fiskeresurser. Dessa mål är alla lika juridiskt viktiga och inget av dem kan uppnås oberoende av de andra. Den konsekvensanalys som gjorts av reformen av den gemensamma fiskeripolitiken bekräftade att om man inte uppnå mer tydliga förbättringar av beståndens status så kommer den ekonomiska och sociala hållbarheten att vara begränsad även i fortsättningen.

1.5.2. Mervärde av en åtgärd på unionsnivå

Enligt artikel 3 d i EUF-fördraget ska unionen ha exklusiv befogenhet över bevarandet av havets biologiska resurser. Enligt artikel 4.2 d ska unionen och medlemsstaterna ha delade befogenheter över resten av den gemensamma fiskeripolitiken. Unionens deltagande ger ett mervärde eftersom den gemensamma fiskeripolitiken rör utnyttjandet av en gemensam resursbank.

1.5.3. Huvudsakliga erfarenheter från liknande försök eller åtgärder

I grönboken om reformen av den gemensamma fiskeripolitiken⁴⁰ drogs slutsatsen att denna politik inte leder till att de centrala målen uppnås: Fiskebestånden är överfiskade, den ekonomiska situationen för delar av flottan är bräcklig trots stora bidrag, jobb i fiskesektorn anses inte lockande och situationen är mycket oviss i många kustsamhällen

⁴⁰

KOM(2009) 163 slutlig av den 22 april 2009.

som är beroende av fiske. Den här analysen bekräftades av resultatet från det omfattande samråd som följde på grönboken⁴¹.

De viktigaste problemen med den nuvarande gemensamma fiskeripolitiken är att den inte är miljömässigt hållbar på grund av överfiske. Alla andra problem bidrar till detta. Överfisket drivs framför allt av flottans överkapacitet, det faktum att man avviker från de vetenskapliga råden vid fastställandet av de totala tillåtna fångstmängderna samt att ingen prioriteringsordning fastställts för målen. Ett annat problem är fångstsektorns bristande ekonomiska hållbarhet. Många flottor går med förlust och är sårbara för externa chocker, som höjda bränslepriser. Ett tredje problem bristen på social hållbarhet som påverkar fångstsektorn och de områden som är beroende av fiske.

1.5.4. *Förenlighet med övriga relevanta instrument och eventuella synergieffekter*

Målet att utnyttjandet av fiskebestånden ska ligga på nivån för maximal hållbar avkastning, som fastställs i FN:s havsrättskonvention, antogs vid Världstoppmötet om hållbar utveckling som ett mål som ska uppnås till 2015, där så är möjligt. Detta mål kommer också möjliggöra för den reformerade gemensamma fiskeripolitiken att på ett bättre sätt bidra till god miljöstatus i havsmiljön, i linje med bestämmelserna i ramdirektivet om en marin strategi⁴².

⁴¹ Se även SEK(2010) 428 slutlig av den 16 april 2010, *Synthesis of the Consultation on the Reform of the Common Fisheries Policy*.

⁴² Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/56/EG av den 17 juni 2008 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på havsmiljöpolitikens område (Ramdirektiv om en marin strategi).

1.6. Tid under vilken åtgärden kommer att pågå respektive påverka resursanvändningen

☐ Förslag eller initiativ som pågår under **begränsad tid**

– ☐ Förslaget eller initiativet ska gälla från [den DD/MM]ÅÅÅÅ till [den DD/MM]ÅÅÅÅ.

– ☐ Det påverkar resursanvändningen från ÅÅÅÅ till ÅÅÅÅ.

☒ Förslag eller initiativ som pågår under en **obegränsad tid**

– Efter en inledande period ÅÅÅÅ–ÅÅÅÅ,

– beräknas genomförandetakten nå en stabil nivå.

1.7. Planerad metod för genomförandet⁴³

☒ **Direkt centraliserad förvaltning** som sköts av kommissionen

☐ **Indirekt centraliserad förvaltning** genom delegering till

– ☐ genomförandeorgan

– ☐ byråer/organ som inrättats av gemenskaperna⁴⁴

– ☐ nationella offentligrättsliga organ eller organ som anförtrotts uppgifter som faller inom offentlig förvaltning

– ☐ personer som anförtrotts ansvaret för genomförandet av särskilda åtgärder som följer av avdelning V i fördraget om Europeiska unionen och som anges i den grundläggande rättsakten i den mening som avses i artikel 49 i budgetförordningen

☒ **Delad förvaltning** med medlemsstaterna

☐ **Decentraliserad förvaltning** med tredjeländer

☐ **Gemensam förvaltning** med internationella organisationer (*ange vilka*)

Vid fler än en metod, ange kompletterande uppgifter under "Anmärkningar".

⁴³ Närmare förklaringar av de olika metoderna för genomförande med hänvisningar till respektive bestämmelser i budgetförordningen återfinns på BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

⁴⁴ Organ som avses i artikel 185 i budgetförordningen.

2. FÖRVALTNING

2.1. Bestämmelser om uppföljning och rapportering

Ange intervall och andra villkor för sådana åtgärder

2.2. Administrations- och kontrollsystem

2.2.1. Risker som identifierats

2.2.2. Planerade kontrollmetoder

2.3. Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oegentligheter/oriktigheter

Beskriv förebyggande åtgärder (befintliga eller planerade)

3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

3.1. Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel

- Befintliga budgetrubriker (även kallade ”budgetposter”)

Redovisa de berörda rubrikerna i budgetramen i nummerföljd och – inom varje sådan rubrik – de berörda budgetrubrikerna i den årliga budgeten i nummerföljd

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetrubrik i den årliga budgeten	Typ av anslag	Bidrag			
	Nummer [Beteckning.....]	Diff./Icke-diff. (45)	från Efta-länder ⁴⁶	från kandidat-länder ⁴⁷	från tredje-länder	enligt artikel 18.1 aa i budgetförordningen
2	11 04 01 Förstärkning av dialogen med fiskeindustrin och grupper som berörs av den gemensamma fiskeripolitiken.	Diff. anslag	Nej	Nej	Nej	Nej
2	11 07 02 Stöd för förvaltningen av fiskeriresurser (förbättring av de vetenskapliga utlåtandena).	Diff. anslag	Nej	Nej	Nej	Nej
2	11 08 01 Ekonomiskt bidrag till medlemsstaterna för utgifter på kontrollområdet	Diff. anslag	Nej	Nej	Nej	Nej
2	11 08 02 Inspektion och övervakning av fiske i och utanför unionens vatten	Diff. anslag	Nej	Nej	Nej	Nej
2	11.08.05.01. Gemenskapens kontrollorgan för fiske – Bidrag under avdelningarna 1 och 2	Diff. anslag	Nej	Nej	Nej	Nej
2	11.08.05.02. Gemenskapens kontrollorgan för fiske – Bidrag under avdelning 3	Diff. anslag	Nej	Nej	Nej	Nej

- Nya budgetrubriker som föreslås

Redovisa de berörda rubrikerna i budgetramen i nummerföljd och – inom varje sådan rubrik – de berörda budgetrubrikerna i den årliga budgeten i nummerföljd

Rubrik i den fleråriga budgetram	Budgetrubrik i den årliga budgeten	Typ av anslag	Bidrag			
	Nummer	Diff./Icke-	från Efta-	från kandidat-	från tredje-	enligt artikel 18.1 aa i

⁴⁵ Differentierade respektive icke-differentierade anslag.

⁴⁶ Efta: Europeiska frihandelssammanslutningen.

⁴⁷ Kandidatländer och i förekommande fall potentiella kandidatländer i västra Balkan.

en	[Beteckning.....]	diff.	länder	länder	länder	budgetförordningen
	[XX.YY.YY.YY]		JA/NE J	JA/NEJ	JA/NE J	JA/NEJ

3.2. Beräknad inverkan på utgifterna

3.2.1. Sammanfattning av den beräknade inverkan på utgifterna

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Rubrik i den fleråriga budgetramen:	2	Bevarande och förvaltning av naturresurser
--	----------	--

GD: Mare			2013 ⁴⁸	År n+1	År n+2	År n+3	År n+4	År n+5	Å r n + 6	Å r n + 7	Å r n + 8	Å r n + 9	TOTALT
• Driftsanslag													
11 04 01	Åtaganden	(1)	6.400										
	Betalningar	(2)	5.950										
11 07 02	Åtaganden	(1a)	4.500										
	Betalningar	(2a)	3.500										
11 08 01	Åtaganden	(1a)	47.430										
	Betalningar	(2a)	25.200										
11 08 02	Åtaganden	(1a)	2.300										
	Betalningar	(2a)	2.300										
11.08.05.01	Åtaganden	(1a)	7.413										
	Betalningar	(2a)	7.413										
11.08.05.02	Åtaganden	(1a)	1.711										
	Betalningar	(2a)	2.711										
Anslag av administrativ karaktär som finansieras genom ramanslagen för vissa operativa program ⁴⁹													

⁴⁸ Med år n avses det år då förslaget eller initiativet ska börja genomföras.

		(3)											
TOTALA anslag för GD Mare	Åtaganden	=1+1a +3	69.754										
	Betalningar	=2+2a +3	47.074										

• TOTALA driftsanslag	Åtaganden	(4)	69.754										
	Betalningar	(5)	47.074										
• TOTALA administrativa anslag som finansieras genom programmen		(6)											
TOTALA anslag för RUBRIK 2 i den fleråriga budgetramen	Åtaganden	=4+ 6	69.754										
	Betalningar	=5+ 6	47.074										

Följande ska anges om flera rubriker i budgetramen påverkas av förslaget eller initiativet:

• TOTALA driftsanslag	Åtaganden	(4)	69.754										
	Betalningar	(5)	47.074										
• TOTALA administrativa anslag som finansieras genom programmen		(6)											
TOTALA anslag under RUBRIKERN 1–4 i den fleråriga budgetramen (referensbelopp)	Åtaganden	=4+ 6											
	Betalningar	=5+ 6											

⁴⁹ Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

Rubrik i den fleråriga budgetramen:	5	”Administrativa utgifter”
--	----------	---------------------------

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		2013	År n+1	År n+2	År n+3	År n+4	År n+5	Å r n + 6	Å r n + 7	Å r n + 8	Å r n + 9	TOTALT
GD:												
• Personalresurser		9.404										
• Övriga administrativa utgifter 11 01 02 11		0.210										
TOTALT för GD	Anslag	9.614										

TOTALA anslag för RUBRIK 5 i den fleråriga budgetramen	(summa åtaganden = summa betalningar)	9.614										
---	--	-------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		År 2013 ⁵⁰	År n+1	År n+2	År n+3	År n+4	År n+5	Å r n + 6	Å r n + 7	Å r n + 8	Å r n + 9	TOTALT
TOTALA anslag	Åtaganden	79.368										

⁵⁰ Med år n avses det år då förslaget eller initiativet ska börja genomföras.

för RUBRIKerna 1–5 i den fleråriga budgetramen	Betalningar	56.688											
--	-------------	--------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

3.2.2. Beräknad inverkan på driftsanslagen

- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att driftsanslag tas i anspråk
- ☒ Förslaget/initiativet kräver att driftsanslag tas i anspråk enligt följande:

Åtagandebemyndiganden i miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Mål-, åtgärds- och resultat-beteckning			2013	År n+1	År n+2	År n+3	För in så många år som behövs för att redovisa inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)					TOTALT		
	RESULTAT													
↓														
	Typ av resultat ⁵¹	Genn-snittli ga kostna -der för resulta ten	Antal	Kostn ader	Antal	Kostn ader	Antal resultat	Kostn ader	Antal	Kostn ader	Antal	Kostn ader	Totalt antal resulta t	Totala kostnade r
	MÅL nr 1 ⁵² ...	Att involvera aktörerna mer												
Fullt fungerande regionala rådgivande nämnder	Nr	0.280	8	2.240										
Nya webbsnitt och uppdatering av innehållet på GD Mares	Nr	0.040	5	0.200										

⁵¹ Resultat är de produkter och tjänster som tillhandahålls (t.ex. antal finansierade studentutbyten, antal km anlagda vägar osv.).
⁵² Mål som redovisats under punkt 1.4.2: "Specifikt/specifika mål...".

webbplatser

Produktion och distribution av tidskriften "Fisheries and Aquaculture in Europe" på 23 språk (5 nummer per år).	Nr	0.114	5	0.580													
Framställning och distribution av informationsmaterial av hög kvalitet för medierna, allmänheten och aktörerna, bl.a. audiovisuellt material. Kommunikationskampanj om prioriterade frågor som reformen av den gemensamma fiskeripolitiken.	Nr	0.310	6	1.860													
Framställning och distribution av flerspråkiga publikationer	Nr	0.025	20	0.500													
GD Mares deltagande i mässor	Nr	0.200	1	0.200													
Anordnande av Havets dag i Europa i maj varje år	Nr	0.400	1	0.400													
Konferenser och seminarier om den gemensamma fiskeripolitiken	Nr	0.050	4	0.200													

och den integrerade havspolitiken med avseende på t.ex. reformen av den gemensamma fiskeripolitiken																	
Övrigt (informationsmaterial, logotyp, lagring och spridning av Publikationskontoret)	Nr	0.110	2	0.220													
Delsumma mål 1				6.400													
MÅL 2...			Säkerställa tillgången till vetenskapliga råd.														
Stöd till genomförandet av en ram för datainsamling, framför allt genom samordning och anordnande av verksamhet i Vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiskerinäringen, underhåll av relevanta webbplatser och stöd till utarbetandet av rapporten "Annual Economic Performance of Union fishing fleet" inom ramen för ett	Administrativ arrangemang	1.400	1	1.400													

administrativt arrangemang mellan kommissionen och JRC.																	
Tillhandahållande av regelbunden rådgivning rörande statusen för bestånd som förvaltas genom förordningen om TAC och kvoter samt tillhandahållande av icke regelbunden rådgivning rörande sådant som utvärdering av fleråriga planer eller bestämmelserna om fångstkontroll inom ramen för ett samförståndsavtal mellan kommissionen och ICES.	Sam först ånds avtal	1.500	1	1.500													
Tillhandahållande av råd om fiskbestånd när det gäller ekonomiska frågor och ekosystemfrågor inom ramen för möten i STECF och dess undergrupper	Inga möte n	0.024	25	0.6													
Vetenskapliga råd och andra tjänster		1.0	2	1.0													

för genomförandet av den gemensamma fiskeripolitiken i Medelhavsområdet																		
Delsumma mål 2				4.500														
MÅL 3...			Modernisera och stärka kontrollen i hela unionen.															
IT-system och dataanalys			Ing en upp gift	10.000														
Spårbarhetsverktyg och -utrustning för att mäta maskinstyrka			160 0	8.000														
Pilotprojekt (inkl. CCTV fr.o.m. 2011).			Ing en upp gift	2.000														
Automatisk utrustning för lokalisering, fartygsövervakningssystem / automatiska identifieringssystem (VMS/IAS)			300 0	3.800														
Elektroniska loggböcker på fartyg			330 0	7.400														
Centrum för fiskerikontroll - uppgradering			22	11.400														
Investering i kontrollutrustning (bl.a. patrullbåtar och luftfartyg)			Ing en upp gift	3.700														

Fortbildning och utbytesprogram för kontrollpersonal			30	0.600													
Seminarier för att öka medvetenheten om behovet av att genomföra den gemensamma fiskeripolitikens bestämmelser			5	0.530													
Delsumma mål 3				47.430													
MÅL 4...			Granska kontroll- och inspektionsverksamheten i medlemsstaterna														
Övervakning av medlemsstaternas kontrollverksamhet - Tjänsteresor för att kontrollera tillämpningen av den gemensamma fiskeripolitikens bestämmelser - Utrustning för inspektörer			250	0.800													
Främjande av genomförandet av den gemensamma fiskeripolitikens bestämmelser - Möten med expertgruppen för kontroll av fiske om frågor som rör kontrollen av fiske - Undersökningar			30	0.400													
IT-hårdvara och			Ing	1.100													

mjukvara för kontroll (korskontroll av data, underhåll, tillgång till databaser etc)			en upp gift															
Delsumma mål 4				2.300														
MÅL 5...				Bidra till en förbättrad samordning av medlemsstaternas kontrollverksamhet genom Gemenskapens kontrollorgan för fiske														
Personal i aktiv tjänst			Ing en upp gift	5.634														
Andra personalrelaterade utgifter			Ing en upp gift	0.440														
Administrativa utgifter			Ing en upp gift	1.320														
Kapacitetsuppbyggnad			Ing en upp gift	0.720														
Operativ samordning (inklusive planer för gemensamt utnyttjande)			Ing en upp gift	1.010														
Delsumma mål 5				9.124														
TOTALA KOSTNADER				69.754														

3.2.3. Beräknad inverkan på de administrativa anslagen

3.2.3.1. Sammanfattning

- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att administrativa anslag tas i anspråk
- ☒ Förslaget/initiativet kräver att administrativa anslag tas i anspråk enligt följande:

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	2013 ⁵³	År n+1	År n+2	År n+3	För in så många år som behövs för att redovisa inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)	TOTALT
--	--------------------	-----------	-----------	-----------	---	--------

RUBRIK 5 i den fleråriga budgetramen								
Personalresurser	9.404							
Övriga administrativa utgifter	0.210							
Delsumma RUBRIK 5 i den fleråriga budgetramen	9.614							

Belopp utanför RUBRIK 5⁵⁴ i den fleråriga budgetramen								
Personalresurser								
Övriga Administrativa utgifter								
Delsumma för belopp utanför RUBRIK 5 i den fleråriga budgetramen								

TOTALT	9.614							
---------------	--------------	--	--	--	--	--	--	--

⁵³

Med år n avses det år då förslaget eller initiativet ska börja genomföras.

⁵⁴

Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

3.2.3.2. Beräknat personalbehov

- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att personalresurser tas i anspråk
- ☒ Förslaget/initiativet kräver att personalresurser tas i anspråk enligt följande:

Uppgifterna ska anges i heltal (eller med högst en decimal)

	2013	År n+1	År n+2	År n+3	För in så många år som behövs för att redovisa inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)		
• Tjänster som tas upp i tjänsteförteckningen (tjänstemän och tillfälligt anställda)							
11 01 01 01 (vid huvudkontoret eller vid kommissionens kontor i medlemsstaterna)	66						
11 01 01 02 (vid delegationer)	0						
11 01 05 01 (indirekta forskningsåtgärder)	0						
10 01 05 01 (direkta forskningsåtgärder)	0						
• Extern personal (uttryckt i heltidsekvivalenter) HTE) ⁵⁵							
11 01 02 01 (kontraktsanställda, vikarier, utstationerade nationella experter – totalt)	14						
11 01 02 02 (kontraktsanställda, vikarier, unga experter vid delegationerna, lokal anställda och nationella experter vid delegationerna)	0						
11 01 04 yy ⁵⁶	- vid huvudkontoret ⁵⁷	0					
	- i delegationer	0					
11 01 05 02 (kontraktsanställda, nationella experter och vikarier som arbetar med indirekta forskningsåtgärder)	0						
10 01 05 02 (kontraktsanställda, vikarier och nationella experter som arbetar med direkta forskningsåtgärder)	0						
Annan budgetrubrik (ange vilken)	0						
TOTALT	80						

XX motsvarar det politikområde eller den avdelning i budgeten som avses.

Personalbehoven ska täckas med personal inom generaldirektoratet som redan har avdelats för att förvalta åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av personal inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det

⁵⁵ KA = kontraktsanställda, INT = vikarier (interimspersonal), JED = "Jeune Expert en Délégation" (unga delegerade experter), LA = lokalanställd, SNE = utstationerade nationella experter.

⁵⁶ Särskilt tak för finansiering av extern personal genom driftsanslag (tidigare s.k. BA-poster).

⁵⁷ I princip för strukturfonderna, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska fiskerifonden.

förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till rådande begränsningar i fråga om budgetmedel.

Beskrivning av arbetsuppgifter:

Tjänstemän och tillfälligt anställda	Förvaltning av driftsanslag och ovannämnd verksamhet under 2013
Extern personal	Förvaltning av driftsanslag och ovannämnd verksamhet under 2013

3.2.4. Förenlighet med den gällande fleråriga budgetramen

- ☒ Förslaget/initiativet är förenligt med den gällande fleråriga budgetramen
- ☐ Förslaget/initiativet kräver omfördelningar under den berörda rubriken i den fleråriga budgetramen

Förklara i förekommande fall vilka ändringar i planeringen som krävs, och ange berörda budgetrubriker och belopp.

- ☐ Förslaget/initiativet förutsätter att flexibilitetsmekanismen utnyttjas eller att den fleråriga budgetramen revideras⁵⁸.

Beskriv behovet av sådana åtgärder, och ange berörda rubriker i budgetramen, budgetrubriker i den årliga budgeten samt belopp.

3.2.5. Bidrag från tredje part

- ☒ Det ingår inga bidrag från tredje part i det aktuella förslaget eller initiativet
- ☐ Förslaget eller initiativet kommer att medfinansieras enligt följande:

Anslag i miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	År n	År n+1	År n+2	År n+3	För in så många år som behövs för att redovisa inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)			Totalt
Ange vilken extern organisation eller annan källa som bidrar till finansieringen								
TOTALA anslag som tillförs genom medfinansiering								

⁵⁸

Se punkterna 19 och 24 i det interinstitutionella avtalet.

3.3. Beräknad inverkan på inkomsterna

- ☒ Förslaget/initiativet påverkar inte budgetens inkomstsida.
- ☐ Förslaget/initiativet påverkar inkomsterna på följande sätt:
 - ☐ Påverkan på egna medel
 - ☐ Påverkan på ”diverse inkomster”

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Budgetrubrik i den årliga inkomstdel	Belopp som förts in för det innevarande budgetåret	Förslaget eller initiativets inverkan på inkomsterna ⁵⁹						
		År n	År n+1	År n+2	År n+3	För in så många år som behövs för att redovisa inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)		
Artikel								

Ange vilka budgetrubriker i utgiftsdelen som berörs i de fall där inkomster i diversekategorin kommer att avsättas för särskilda ändamål.

Ange med vilken metod inverkan på inkomsterna har beräknats.

⁵⁹ När det gäller traditionella egna medel (tullar och sockeravgifter) ska nettobeloppen anges, dvs. bruttobeloppen minus 25 % avdrag för uppbörds kostnader.